

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

卐 卐 卐

પુસ્તક ૪૭ મું.

સંવત ૨૦૦૬.

આત્મ
સં. ૫૪

અંક ૬ મો.

તા. ૧૪-૪-૫૦

ચૈત્ર

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧ શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ જિનેશ્વર સ્તવન	...	(લે. જંબૂવિજયજી મહારાજ)	૧૬૫
૨ અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ ભગવાના ફોટાનો પરિચય	...	(લે. એક જાણકાર યાત્રાળુ)	૧૬૬
૩ શ્રી સાધારણ જિન સ્તવન	...	(લે. આચાર્યશ્રી વિજયકરતૂરસરિ)	૧૬૭
૪ શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથજી તીર્થ	...	(લે. શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ)	૧૬૮
૫ તત્તાવબોધ	...	(લે. આચાર્યશ્રી વિજયકરતૂરસરિ)	૧૭૫
૬ સ્મરણ, સંખ્યા, સંગ્રા, ઇત્યાદિ	...	(શ્રી હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડીયા એમ. એ.)	૧૭૮
૭ સોનેરી સુવાક્યો	...	(લે. અચ્છાયામા)	૧૮૧
૮ વર્તમાન સમાચાર	...	(સભા)	૧૮૨

જૈન સંસ્તુતું સાહિત્ય અને ધનામી નિબંધ સંગ્રહી.

શ્રી હરિસત્ય ભટ્ટાચાર્ય એમ. એ. દ્વારાવાળાનો નિબંધ, આવેશ સર્વ નિબંધો પૈકી (તેમનો) પ્રથમ દરજ્જે કમીટીએ પાસ કરેલો હોવાથી રૂ. ૪૦૦) ધારા પ્રમાણે તેમને વેતન આપવામાં આવે છે. બાકીના જે જે વ્યક્તિઓના નિબંધ આવ્યા છે તેમને સરખે ભાગે પચાસ પચાસ મળી કુલ રૂપિયા બેસેડ આપવાના છે. બીજો નિબંધ “ નમસ્કાર મહામંત્ર ” એ લેવાનું કમીટી અને ટ્રસ્ટીઓએ મળી નિર્ણય કર્યો છે. તેની વિગત અને મુદત હવે પછી જણાવવામાં આવશે.

આ સભામાં નવા સભાસદોની વૃદ્ધિ કેમ થતી જાય છે ?

સ્થિતિ સંપન્ન જૈન બંધુઓ અને બહેનોએ જાણવા જેવું:—

ગયા અંકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ગયા વ્રણ વર્ષોમાં રૂ. ૪૫) ના પુસ્તકો જે (આત્મકલ્યાણના ઇચ્છુકને તે રીતે, —આર્થિક લાભની દૃષ્ટિવાળાને તે રીતે) દર વર્ષે પેદ્રન, તથા લાઇફ મેમ્બરોને પૂર્વાચાર્ય મહારાજકૃત મહાપુરુષો અને સ્ત્રી સ્ત્રીના સચિત્ર સુંદર આકર્ષક મોહોટા ગ્રંથોના બેટનો લાભ પુણે રીતે આ સભાએ ઉદારતાથી આપેલો છે, જેથી જૈન બહેનો અને બંધુઓને ગુરુ, જ્ઞાન, તીર્થ અને સાહિત્ય લક્ષિતો લાભ મળતા સાથે આત્મ કલ્યાણ અને આર્થિક લાભ બંને દૃષ્ટિએ મળતો હોવાથી સ્થિતિ સંપન્ન બહેનો અને બંધુઓએ આ સભામાં નવા લાઇફ મેમ્બર થઇ સુકૃતની લક્ષ્મીનો દહાવો લેવા જેવું છે, તે માટે વાંચો. બેટ આપવાના ગ્રંથોની બહેર ખર્ચ નીચે મુજબ:—

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો નમ્ર સુચના.

ગયા અંકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ૧ શ્રી દમયંતી ચરિત્ર સચિત્ર ૨ શ્રી જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ બીજો, ૩ આદર્શ જૈન સ્ત્રી સ્ત્રીના ભાગ બીજો અને જૈન મતનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ એ રીતે ચાર ગ્રંથો રૂ. ૧૩-૮-૦ ની કિંમતના પૌરોજી પુરતા ૧-૪-૦ વી.પી.થી (ગેરવહે ન જાય માટે) આવતા માસમાં વૈશાખ શુદી ૩ અક્ષયતુતીયાથી બેટ મોકલવામાં આવશે, તેમજ બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને નં. ૩ નં. ૪ બેટ અને નં. ૧-નં. ૨ દરેકમાં બે રૂપિયા કમી કરી તે બે ગ્રંથો માટે સભાને પત્ર લખી જણાવશે તેને જ ચાર એક સાથે મોકલવામાં આવશે.

નવા માનવંતા પેદ્રનસાહેબ

શ્રીમાન શેઠસાહેબ સકરચંદભાઈ મોતીલાલ
રાધનપુરવાળા હાલ મુંબઈ

KUMAR PRINTERY, AHMEDABAD

શેઠ શ્રી સકરચંદ્રભાઈ મોતીલાલ(રાંધનપુર) નો

જીવનપરિચય

A 73

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવંતની છત્ર છાયા નજીક આવેલું રાંધનપુર શહેર કે જ્યાં કળા સૌંદર્યથી વિભૂષિત જિનેશ્વર ભગવંતના મંદિરો, ઉપાશ્રયોવડે તીર્થધામ જેવું ગણાય છે. અનેક આચાર્યમહારાજો, પવિત્ર મુનિરાજોનાં પવિત્ર ચરણો, વ્યાખ્યાન અને ઉપદેશવડે જૈન ધર્મના હજી સુધી અનેક જૈન સંસ્કારી કુટુંબો પરંપરાથી લક્ષ્મી, વ્યાપાર વૈભવથી પરિપૂર્ણ સ્થિતિએ વસેલાં હોવાથી જૈન પુરી તરીકે જેની ગણના થતી આવેલી છે. તે રાંધનપુર શહેરમાં શેઠ શ્રી સકરચંદ્રભાઈનો જન્મ સંવત ૧૯૩૮ ના અસાઠ વઢી ૬ નાં રોજ શ્રાવક-કુલભૂષણ જૈન નરરત્ન શેઠ શ્રી મોતીલાલભાઈ મુળજીને ત્યાં થયો હતો. લઘુ વયમાં સામાન્ય કેલવણી લઈ પૂજ્ય પિતાજી શેઠ મોતીલાલભાઈ કે જેઓ મુંબઈમાં સારા વ્યાપારી, શ્રીમંત, પ્રતિષ્ઠિત અને જૈન સમાજમાં અગ્રગણ્ય ગણાતા હતા, ત્યાં પિતા સાથે સકરચંદ્રભાઈ વેપારમાં જોડાયા. દેવ, શુરુ, ધર્મના પરમ ઉપાસક હોવા સાથે શ્રાવકોચિત્ત નિરંતર ક્રિયા એ તેમનો મુખ્ય વિષય હતો. સકરચંદ્રભાઈને વારસામાં જ વ્યાપાર, લક્ષ્મી, જૈન સંસ્કાર વગેરે પુણ્યયોગે પિતા તરફથી જ સાંપડ્યા હતા. પિતાનાં સ્વર્ગવાસ પછી જૈનતીર્થો, ઉપાશ્રય, મનુષ્ય રાહત, કેલવણી વગેરે અનેક ધાર્મિક ખાતાઓમાંની સંભાવતો ચાલુ રાખવાથી જૈન સમાજમાં શ્રી સકરચંદ્રભાઈની પ્રતિષ્ઠા વધી, જેથી કેટલીક સંસ્થાઓમાં દ્રસ્ટી, મેનેજંગકમીટીના સભ્યો પણ થયેલા છે. પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી આત્મારામજી મહારાજ અને તેના સમુદાયના મુનિ મહારાજઓના સકરચંદ્રભાઈ પિતાની જેમ અનન્ય ભક્ત છે. સ્વભાવે શાંત, સરલ, નિરજિભાની અને માયાળુ છે. તેમની જાણવામાં આવેલી નીચેની સંભાવતો જ તેઓ એક શ્રાવકકુલભૂષણ જૈન નરરત્ન છે તેમ જણાશે.

2996

પંજબ અંખાલામાં જૈન કોલેજની મદદ માટે રૂ. ૮૦૦૦) તથા લૂધીયાના અને માલેરકોટલામાં જૈન હાઈસ્કુલો માટે રૂ. ૧૬૦૦૦) શ્રી મુંબઈ મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં રૂ. ૧૦૦૦૦) વડે પેટ્રન થયા, અને શિવપુરી કેલવણી સંસ્થાના, શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિ ફંડ, જૈન ગુરૂકુલ પાલીતાણા, શ્રી શંખેશ્વરજી તીર્થ જૈન ભોજનશાળાના સ્થાપક તથા પંદર હજારના ખર્ચે જૈન ધર્મશાળા બંધાવીને પણ લાલ લીધો છે. રાંધનપુરમાં પિતાને નામે ચાલતી હોસ્પિટાલ, સદામત, સુવાવડખાતું, પાંડશાલા, જૈન વિદ્યાર્થીઓને કેલવણી માટે ઉત્તેજન વગેરે આતાના દેખરેખ રાખે છે. સ્વામીવાત્સલ્ય ઉપર પ્રેમભાવ હોવા સાથે પ્રજાની રાહત માટે પણ ગયે વર્ષે છ હજાર રૂપિયા પીવાના પાણીની સગવડ માટે આવેલ છે. વળી પ્રાતઃસ્મરણીય આત્મારામજી મહારાજની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા જે શ્રી શત્રુઙ્ગ્ય ઉપર થયેલ છે ત્યાં મહારાજશ્રીનાં જન્મદિન (ચૈત્ર સુદી ૧ નાં રોજ) આ સભા તરફથી જન્મ જયંતિ ઉજવાય છે, તે માટે રૂ. ત્રણ હજાર આ સભાને સુખત કરેલ હોવાથી, આ સભાના સભ્યો દર વર્ષે તે દિવસે તીર્થયાત્રા, દેવ, ગુરુપૂજન, પૂજા લણાવવા, અંગરચના વગેરે વડે દેવ, ગુરુભક્તિ વગેરેના લાલ લે છે. આવા એક ધર્મવીર શેઠ સકરચંદ્રભાઈને પણ પોતાના પૂજ્ય પિતાશ્રી જેમ આ સભા ઉપર સંપૂર્ણ પ્રેમ હોઈ કાર્યવાહીથી સંતોષ પામી, આ સભાનું માનવંતુ પેટ્રન પદ સ્વીકારવાથી સભાની પ્રતિષ્ઠામાં વધારો પણ થયેલ છે. તેઓ શ્રી હીર્વાયુ થઈ શારીરિક, આર્થિક, આધ્યાત્મિક લક્ષ્મીને વિશેષ વિશેષ પ્રાપ્ત કરે તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

श्री आत्मानंद प्रकाश.

... प्रकाशकः—श्री जैन आत्मानंद सभा-बावनगर ...

वीर सं. २४७६.

चैत्र

पुस्तक ४७ भुं.

विक्रम सं. २००६.

:: ता. १४ मी अप्रील १९५० ::

अंक ६ भा.

श्री अन्तरिक्षपार्श्वनाथ जिनेश्वर स्तवन.

(राग—जब तुमही चले परदेश.)

श्री अन्तरिक्षप्रभु पास, पूरो हम आश
स्वामी सुखकारा, सेवकका करो उद्वारा
विदर्भदेशके शिरपुरमें, तुम जाकर बैठे दूरदूरमें
तुम दर्शनको आया हूँ जिनजी प्यारा...सेवक० १
तुम सेवामें मैं आया हूँ, महापुण्यसे दर्शन पाया हूँ
आनंद हुआ है दिलमें आज अपारा....सेवक० २
तम मूर्ति अद्वर रहती है, अतिचमत्कार चित्त देती है
तुम महिमा जगमें सोहे अपरंपारा....सेवक० ३
प्रभु तुमने रोग मीटाया है, श्रीपालका कोठ हटाया है
मुज दुःख हरो करुणारसके भंडारा....सेवक० ४
तुम नामको नित्य समरता हूँ, करजोडके विनति करता हूँ
जंबूको है प्रभु तेरा एक सहारा....सेवक० ५

रचयिता—मुनिराज श्री जंबूविजयजी महाराज.

શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથ ભગવાનના ફેટાનો પરિચય.

શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવંતના ૧૦૮ જુદા જુદા નામો છે. આ અંકમાં શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ તીર્થમાં બિરાજમાન પ્રભુ સંબંધી એક ઐતિહાસિક લેખ આપીયે છીયે. લેખક વિદ્વાન મુનિરાજ શ્રી જમખવિજયજી મહારાજ કે જેઓ પ્રાચીન ઇતિહાસનિષ્ણાત અને ન્યાયવેત્તા છે તેઓશ્રી જાતે તપાસ કરી શાસ્ત્રદ્વારા સાદત મેળવીને જ લખે છે, જે આગલા ઈશ્વર યુક્ત તથા દેવગિરિના ઐતિહાસિક લેખોથી વાચકો માહિતગાર છે. તેઓ સાહેબનો લખેલ લેખ ઐતિહાસિક શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ તીર્થ સંબંધીનો આપવામાં આવેલ છે, પરંતુ હાલ તે તીર્થમાં બિરાજમાન શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ પ્રભુનો પ્રથમ દર્શનીય સુંદર ફેટો આપી તે લેખ શરૂ કરવામાં આવેલ છે. આ તીર્થ શ્રી જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈનોનું જ છે એમ જાણવા પ્રમાણે ન્યાય ફાટોથી સિદ્ધ થયું તેના થોડો વૃત્તાંત આ લેખકશ્રી જાણકાર યાત્રાળુએ જેટલું જણ્યું છે તેટલું સંક્ષિપ્તમાં આવેલ તે નીચે પ્રમાણે લેખ તરીકે મૂકીયે છીયે. —(તંત્રી)

શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ ભગવાનના તીર્થની જૈન સમાજમાં ઘણા જ મોટા પ્રમાણમાં ખ્યાતિ અને પ્રસિદ્ધિ છે. આ તીર્થ વરાડ દેશના આકોલા જિલ્લાના શિરપુર ગામમાં આવેલું છે. ગામના એક છેડા ઉપર આપણું મંદિર આવેલું છે. મંદિરના કંપાઉંડમાં તેમ જ કંપાઉંડ બહાર મોટી ધર્મશાળા છે. મંદિરમાં ભોંયરાની અંદર એક ગોળલામાં નીચેથી મસ્તક સુધી ૩૬ ઈંચ ઊંચી અને ફળા સુધી ૪૨ ઈંચ તથા ૩૦ ઈંચ પહોળી શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ ભગવાનની મૂર્તિ બિરાજે છે. પ્રતિમાજી પાછળ તથા જાંને પહોળે ભીંતનો તેમ જ નીચે ભૂમિનો સ્પર્શ કર્યા વિના ભૂમિથી એક આંગળ અદ્ધર જ વિરાજમાન છે. પ્રતિમાજીની પલાંઠી પાસે જાંને પડખે હીના મૂકીને મૂર્તિની નીચે સર્વત્ર પથરાઈ જતો પ્રકાશ સ્પષ્ટ જોઈ શકાય છે.*

આ પ્રતિમાજીનું બીલકુલ આધાર વિના અદ્ધર રહેલું એ એક મહાન અતિશય છે. આ અતિશયને લીધે સેંકડો વર્ષોથી આચાર્યાદિ મુનિવરોનું અહીં યાત્રાર્થે આગમન ચાલુ જ રહ્યું છે. વાચકવર શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજી મહારાજ પણ અહીં યાત્રાર્થે આવી ગયા છે. કેટલાયે ભવિક શ્રાવકો સંઘ લઈને પણ અહીં આવી ગયા છે. યાત્રાર્થે આવેલા કેટલાક મુનિરાજે આ તીર્થના સંબંધમાં સંક્ષિપ્ત યા વિસ્તૃત નોંધ પણ લખતા ગયા છે કે જેમાંથી આપણને આ તીર્થ સંબંધી ઐતિહાસિક માહિતી મળી શકે છે. વર્તમાન જિનાલય શ્રી વિજયદેવસૂરિ મહારાજના શિષ્ય શ્રી ભાવવિજયજી ગણિમહારાજના ઉપદેશથી સં. ૧૭૧૫ માં જાંધાયેલું છે.

આજથી પચાસ વર્ષ પૂર્વે આ તીર્થ પોલકરોને નામે ઓળખાતા મરાઠા પૂજારીઓના હાથમાં જઈને પડેલું હતું. આપણે અધિકાર નામનો જ હતો. ઇસ્વીસન ૧૯૦૩માં શ્વેતાંબર-દ્વિગંબરોએ મળીને ફાટોમાં લડીને આ તીર્થ પોલકરોના તાબામાંથી છોડાવ્યું. ત્યારબાદ શ્વેતાંબર-દ્વિગંબરોનું પરસ્પર ઘર્ષણ ન થાય તેટલા માટે જાંને પક્ષોએ મળીને સરખે સરખું એક ટાઈમટેબલ નક્કી કર્યું કે તે પ્રમાણે વારાફરતી જાંને પક્ષો પોતપોતાની વિધિ અનુસાર પૂજા કરે, પરંતુ છેવટે આ વ્યવસ્થા પણ ન ટકી. કહેવામાં આવે છે કે દ્વિગં-

* આ લેખ પછીના લેખની પહેલાં આવેલ ફેટામાં આ મૂર્તિની વિશાલ અને ભય કાયાના તેમજ આકર્ષક-આહ્વાદક મુખારવિંદના દર્શન થાય છે, આ ફેટાની આશતના ન થાય માટે આ ફેટાને કાઢી લઈ કાચની ફેમમાં મઢાવી લેવાની વાંચકોને વિનંતિ છે.

ખરોચે કોઈ પણ વસ્તુવડે ઇસ્વીસન ૧૯૦૮ માં મૂર્તિ ઉપરના કચ્છોટ તથા કંઠોરા વગેરે ભાગો ખોદી નાખ્યા અને આખો કેસ કોર્ટમાં ગયો. ૨૧ વર્ષ સુધી કેસ ચાલ્યો અને અંતે પ્રીવી-કાઉન્સીલના ઇસ્વીસન ૧૯૨૯ ના ચૂકાદા પ્રમાણે સ્વેતાંખરોને મંદિરના વહીવટનો સંપૂર્ણ અધિકાર તેમજ મૂર્તિ ઉપર કચ્છોટ વગેરે સાથે લેપ કરવાનો અધિકાર મળ્યો. જ્યારે દિગંખરોને ટાઇમટેબલમાં જણાવેલા વારા પ્રમાણે પૂજાનો અધિકાર મળ્યો.

લીંબળુકાર એક યાત્રાળુ.

શ્રી સાધારણ જિન સ્તવન.

(ચાલ અવ તરે સિવા કૌન મેરા કૃષ્ણ કન્હડ્યા.)

મैं आप बिना कैसे बनुं ज्ञान धरैया,
अज्ञान अंधेरेको हटादे मेरे भैया;
घन राग-द्वेषकी बनी हुई ग्रन्थि तोड़के,
समभावकी सीढ़ीसे प्रभु भाव जोड़के;
फिर मैं भी बनुं आप जैसा ध्यान बढैया—अज्ञान० १
जब शुद्धध्यान अग्निकी ज्वालायें जलेगी,
फिर घाति कर्म चारकी वे खाक करेगी;
एसीमें क्षपकश्रेणीका बन जाउं चढैया—अज्ञान० २
परभावको मैं छोड़ रमुं आत्मभावमें,
फिर तो मिटे अंतरप्रभु अपने स्वभावमें;
शुद्ध रूपका ही मैं तो बनुं शीघ्र घढैया—अज्ञान० ३
सोहंका जाप मैं जपूं प्रत्येक सास में,
जिस से अभेद भावसे रहता हूं पासमें;
अद्वैत भावका है प्रभु तूंही पढैया—अज्ञान० ४
शक्तिसे मैं भी एक हूं अपने में मिलालो,
कस्तूर कर्मपूजको मुजपेसे उठालो;
फिर आत्मज्योति शाश्वती प्रगटावुं सदैया—अज्ञान० ५

આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિભદ્રારાજ

આ અંકથી શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથજી તીર્થ એ શીર્ષક નીચે શરૂ થતી લેખમાળામાં પૂર્વ મુનિરાજોએ આપેલા અંતરિક્ષજનો ઇતિહાસ, પોલકરોના તાબામાંથી તીર્થની મુક્તિ, સ્વેતાંખર-દિગંખરોનું પૂજનું ટાઇમટેબલ, સ્વેતાંખર-દિગંખર વિવાદ અને તેનો પ્રીવી કાઉન્સીલમાં આગેલો ચૂકાદો વગેરે વગેરે હકીકતોનો સથાયેગ વિસ્તારથી વિગતવાર ઉલ્લેખ આવશે માટે તેના જિજ્ઞાસુઓને આ લેખમાળા વાંચવા બલામણુ છે.

સાથે છપાયેલા શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથ ભગવાનના ફોટા સંબંધી સર્વ ખર્ચ આપવા બદલ ૨૦૦ શેક શુક્રાલભાઇ હોશીલાલભાઇના ધર્મપત્ની શેક્ષ્મી ધનાબેનને સહા ધન્યવાદ આપે છે. (તંત્રી)

॥ નમઃ શ્રીઅન્તરિક્ષપાર્શ્વનાથાય ॥

શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથજી તીર્થ.

અંતરીક વરકાળો પાસ, જીરાવલો ને ચંમળપાસ.

ગામ નગર પુર પાટણ જેહ, જિનવર ચૈત્ય નમું ગુણગેહ ॥

આ સકલતીર્થવંદનસ્તોત્રની કડીથી પ્રાત કાલના પ્રતિક્રમણમાં આપણે જેમને નિત્ય નમન કરીએ છીએ તે શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથભગવાનનું તીર્થ હમણાં વરાડને નામે ઓળખાતા પ્રાચીન વિદર્ભદેશના આકોલા જિલ્લાના વાશીમ તાલુકાના લગભગ ૨૦ ઉત્તર અક્ષાંશ અને ૭૦ પૂર્વ રેખાંશ ઉપર રહેલા શિરપુર નામના ગામમાં આવેલું છે. ગામના એક છેડા ઉપર આપણું જિનાલય છે. તેમાં લોયરાની અંદર એક મોટા ગોખલામાં લગભગ મસ્તક સુધી ૩૬ ઈંચ ઉંચી અને કણ સુધી ૪૨ ઈંચ ઉંચી તથા ૩૦ ઈંચ પહોળી શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથસ્વામીની મૂર્તિ ધિરાજે છે. અન્તરિક્ષ શબ્દનો અર્થ 'આકાશ' થાય છે. એટલે જાણે આકાશમાં અર્થાત્ કોઈ પણ આધાર વિના ભૂમિથી અદ્ધર રહેલી શ્રી પાર્શ્વનાથભગવાનની પ્રતિમા એવો શ્રી અન્તરિક્ષપાર્શ્વનાથ શબ્દનો અર્થ થાય છે. અને ખરેખર આ પ્રતિમાજી ભૂમિનો જરાપણ આધાર રાખ્યા સિવાય તેમજ પાછળ તથા જાંને પડખે જીતનો જરાપણ સ્પર્શ કર્યા વિના ભૂમિથી એક આંગળ અદ્ધર જ રવિરાજે છે.

૧ વાશીમ એક ઘણું પુરાણું સ્થળ છે. વૈદિકાના પદ્મપુરાણ (અધ્યાય, ૪૯) વગેરે ગ્રંથોમાં તેનું વત્સગુહમ અથવા વંશગુહમ એવું નામ આવે છે. વિક્રમની ૪ થી ૭ મી શતાબ્દી સુધી જેમનું મોટું સામ્રાજ્ય હતું તે વાકાટકવંશના રાજાઓની એક શાખાનું એક વખત વાશીમ પાટનગર પણ હતું. ૧૦ મી ૧૧ મી સદીના પ્રસિદ્ધ કવિ રાજશેખરે કાવ્યમીમાંસા (ગાયકવાડ એરિએન્ટલ સીરિઝ પ્રકાશન પૃ. ૧૦) માં તત્કાલસ્થિ વિદર્ભેષુ-વત્સગુહમ નામ નગરમ્ એ પ્રમાણે તથા કપૂરમંજરીમાં અત્થિ દક્ષિણાવહે વચ્છોમં નામ નગર એ પ્રમાણે ઉલ્લેખ કર્યો છે. વૈદિકાના મત પ્રમાણે વત્સ ઋષિએ ત્યાં મહાદેવ વગેરે દેવોનો ગુહમ સમૂહ ભેગો કર્યો હતો તેથી વત્સગુહમ નામ પડ્યું છે. સં. ૧૭૨૧ થી ૧૭૩૮ સુધી દક્ષિણના તીર્થોની જેમજે યાત્રા કરી હતી તે શ્રી મુનિ-શીલવિજયજીએ યમીજ્ઞરો વાસિમ સુવિલાસ એ પ્રમાણે જે વાસિમનો તીર્થમાલામાં (પૃ. ૧૧૪) ઉલ્લેખ કર્યો છે તે આ જ છે અને તેમજે જે અમીઝરાપાર્શ્વનાથની દિગંબરોની મૂર્તિનો ઉલ્લેખ કર્યો છે તે પણ અમીઝરાપાર્શ્વનાથની મૂર્તિ દિગંબરમંદિરમાં અત્યારે વિદ્યમાન છે. વાશીમ ૨૦/૪ ઉત્તર અક્ષાંશ અને ૭૦/૧૦ પૂર્વ રેખાંશ ઉપર આવેલું છે અને તે અંતરિક્ષજી (શિરપુરથી) લગભગ ૧૨ માઈલ જેટલું દૂર પૂર્વદિશામાં છે.

૨ જે કે પ્રતિમાજી હમણાં જમણા હોયજાના અગ્રભાગની નીચે તેમ જ પીઠની ડાબી બાજુના છેડા નીચે એમ એ સ્થળે જરાક ખિંદુ જેટલાં નીચે અડી ગયાં છે. લોકોનું એમ માનવું છે કે 'પ્રતિમાજીની પલાંડીમાં છૂટું નાણું ધરવાનો લોકમાં રિવાજ છે. આમાંનો કાર્મક દૂરથી ફેરવો પૈસો

ગાલાપુર(વરાડ)નિવાસી સ્વર્ગસ્થ શેઠ શુકલાલભાઈ હવસીલાલભાઈના
પુણ્યસ્મરણ નિમિત્તે તેમનાં ધર્મપત્ની શેઠાણી ધનાબેન તરફથી
શ્રી સંઘને દર્શનાર્થે ભેટ

દેવાધિદેવ શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ ભગવાન

મુ. સિરપુર (વરાડ)

(પ્રભુની પ્રતિમાજીની જગ્યાઈ ૩૬ થીય)

પ્રકાશક: શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

પ્રતિમાજીની નીચેથી બરાબર અંગલુંછલું પસાર થાય છે. તેમજ પ્રતિમાજીની પલાંઠી પાસે બંને પડખે દીવા મૂકીને પણ મૂર્તિની નીચે તેમજ પાછળ સર્વત્ર પથરાઈ જતો પ્રકાશ જોઈ શકાય છે.

એક નાનું સરખું પાંદડું પણ આકાશમાં અદ્ધર નથી રહી શકતું, છતાં આટલાં મોટાં અને વજનદાર પ્રતિમાજી સેંકડો વર્ષોથી કોઈ પણ આધાર વિના અદ્ધર બિરાજે છે એ એક મહાન અતિશય જ છે. અંધકારમય કલિયુગમાં પણ અપાર તેજથી ઝગમગતી ખરેખર આ તેજસ્વી જ્યોત છે. શ્રીપાર્શ્વનાથભગવાનનો મહિમા અને પ્રગટ પ્રભાવ સુપ્રસિદ્ધ છે જ, છતાં સર્વ માણસો પ્રત્યક્ષ જોઈ શકે એવો પ્રભાવ તો અહીંયા જ દ્રષ્ટિગોચર થાય છે. આ પ્રતિમાનાં દર્શન કરીને આસ્તિકતા આનંદ અને વિસ્મયનો તો પાર રહેતો નથી જ, પરંતુ નાસ્તિકની ખુદ્દિ પણ અહીંયા તો આવીને નમી જાય છે, અને તેને આસ્તિક બનાવી દે તેવો આ અમત્કાર છે. માત્ર જોનો જ નહીં, પણ શિરપુરમાં તેમજ આબુબાબુના ગામોમાં વસતા જોનેતરો પણ આ મૂર્તિ ઉપર અપાર શ્રદ્ધા ધરાવે છે, અને દર્શનાર્થે તથા વંદનાર્થે આવે છે.

આવા પ્રભાવશાલી આ તીર્થની યાત્રા કરવા માટે સેંકડો વર્ષોથી ભારતવર્ષના ખૂણે-ખૂણેથી લાખોની સંખ્યામાં આજસુધી યાત્રાળુઓ આવ્યા છે, અને અત્યારે પણ યાત્રાળુઓનો પ્રવાહ સતત ચાલુ રહ્યા જ કરે છે. જિનાલયના કંપાઉડમાં તેમજ કંપાઉડ બહાર મોટી ધર્મશાળા છે. યાત્રાળુઓને માટે લોજનશાળા પણ અત્યારે ચાલુ થયેલી છે. શિરપુર જવા માટે જી. આઇ. પી. રેલ્વેના આકોલા સ્ટેશને ઉતરવું પડે છે. આકોલામાં તાજનાપેઠમાં આપણું જિનાલય, ઉપાશ્રય તેમજ ધર્મશાળા છે. અહીંથી શિરપુર ૪૪ માઇલ દૂર છે. આકોલાથી ઠેઠ શિરપુર સુધીના અત્યારે મોટર સડક બંધાયેલી છે અને મોટર વ્યવહાર હમેશાં ચાલ્યા જ કરે છે. આવતા વર્ષથી પોષદશમ (માગશર વદ, ૧૦) ના શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનના જન્મકલ્યાણક્રમે દિવસે દરવર્ષે અંતરિક્ષજી તીર્થમાં સર્વ સંઘને આમંત્રણ આપીને મોટો મેળો ભરવાનું પણ હમણાં અંતરિક્ષજીની કાર્યવાહક કમીટીમાં નક્કી થયું છે.

બરાબ ગમે હોવાનો સંભવ છે. કલિયુગના પ્રભાવથી પણ કદાચ આમ બન્યું હોય, ગમે તેમ હો છતાં એટલી વાત ચોક્કસ છે કે પ્રતિમાજી એટલા માત્ર બિંદુ જેટલી જગ્યામાં થઇ ગયેલા ભૂમિસ્પર્શથી અદ્ધર ટકી શકે એવી સ્થિતિ છે જ નહીં. દૈવીપ્રભાવ જ એમાં કારણભૂત છે, એ વાતમાં લેશમાત્ર શંકાને સ્થાન જ નથી.

૧ પહેલાં આકોલાથી દક્ષિણમાં ૩૮ માઇલ દૂર આવેલા માલેગામ સુધી જ મોટર સડક હતી. યાત્રાળુઓ માલેગામ સુધી જ મોટરમાં જતા હતા. માલેગામમાં આપણી ધર્મશાળા છે. ત્યાં ઉતરીને પછી બેલગાડીમાં બેસી ૬ માઇલ દૂર શિરપુર સુધી ગાડા રસ્તે યાત્રાળુઓને જવું પડતું હતું, પરંતુ હમણાં માલેગામથી શિરપુર સુધીની મોટરસડક પણ આ વર્ષે બંધાઈ ગઇ છે. અને માલેગામ તથા શિરપુર વચ્ચે મોટરવ્યવહાર શરૂ થઇ ગયો છે તેથી એ અમત્ક પણ દૂર થઈ ગઇ છે. અને યાત્રાળુઓને ઘણી અનુકૂલતા થઇ ગઇ છે. આકોલા ૨૦/૪૨ ઉત્તર અક્ષાંશ અને ૭૭/૨ પૂર્વ રેખાંશ ઉપર આવેલું છે.

વિદર્ભદેશ

જે દેશમાં આ તીર્થ આવેલું છે તે દેશ આજકાલ વરાડના નામથી પ્રસિદ્ધ છે, પરંતુ તેનું પ્રાચીન નામ વિદર્ભ છે. સુલસા ચંદનબાલા મનોરમા મયળરેદ્ધા દમયંતી આ ભરહેસરની પંકિતથી આપણે જેનું નિત્ય પ્રાતઃકાલમાં સ્મરણ કરીએ છીએ તે નલ્લરાજની પત્ની મહાસતી દમયંતીનો જન્મ પણ આ વિદર્ભ દેશની રાજધાની કુંડિનપુરમાં થયો હતો. વિદર્ભ દેશના રાજાની પુત્રી હોવાને લીધે દમયંતી વૈદર્ભીના નામથી પણ ઓળખાય છે. અત્યારે પણ આ કુંડિનપુર વિદ્યમાન છે, અને તે અમરાવતી જિલ્લાના આંદ્ર તાલુકામાં અમરાવતી શહેરથી લગભગ ૨૮ માઇલ દૂર પૂર્વ દિશામાં વર્ધા નદીના બરાબર પશ્ચિમ કિનારે ૨૦/૫૮ ઉત્તર અક્ષાંશ અને ૭૮/૬ પૂર્વ રેખાંશ ઉપર આવેલું છે.

પડમાવર્દ અ ગોરી ગંધારી લક્ષ્મણા સુસીમા ય ।

જંબૂવર્દ સચ્ચામામા રૂપિણી કળદ્વ મહિસીઓ ॥

આ ભરહેસરની ગાથામાં જેમનો ઉલ્લેખ છે, અને જે અંતે શ્રી નેમિનાથ લગવાન પાસે દીક્ષા લઇને મોક્ષમાં ગયા છે તે મહાસતી રૂકિમણીનો જન્મ પણ આ વિદર્ભ દેશના તે કાળના પાટનગર કુંડિનપુરમાં જ ભીષ્મક રાજાને ત્યાં થયો હતો. અત્યારે જો કે કુંડિનપુર બહુ નાનું ગામડું જ રહ્યું છે, છતાં પણ વૈદિકો (હિંદુઓ) એને મોટું તીર્થધામ માને છે. નદીના કાંઠા ઉપર જ બરાબર કૃષ્ણ (વિકૃલ)-રૂકિમણીનું એક મંદિર છે અને ત્યાં કાર્તિકી પૂર્ણિમા ઉપર પ્રતિવર્ષ ઘણી મોટી યાત્રા (મેળો) ભરાય છે. કુંડિનપુરને લોકો રૂકિમણપુર પણ કહે છે.

શ્રી અન્તરિક્ષપાર્શ્વનાથજી તીર્થનો ઇતિહાસ.

આવા આ પ્રાચીન વિદર્ભ દેશની ભૂમિને પવિત્ર કરી રહેલા આપણા તીર્થની સ્થાપના ક્યારે કોના હાથે અને શી રીતે થઇ વગેરે જાણવું આવશ્યક અને ખાસ રસદાયક છે. આ તીર્થની યાત્રા કરવા માટે પૂર્વે અનેક આચાર્યોદિ મુનિવરો આવી ગયા છે. વાચકપ્રવર

૧ આનું સાચું નામ અમરાવતી નહીં, પણ ઉમરાવતી છે. ઉમરાવતીનો અર્થ ' ઉભરા (હલ્કા ના ઝાડવાળી) ' એવો થાય છે. હલ્કાઉમરાવતીનું હલ્કાઉમરાવતી અને તેનું પછી ઉમરાવતી થયું છે. અત્યારે પણ ત્યાં ઉંઘરાનાં ઘણાં ઝાડો જોવામાં આવે છે. વરાડના લોકોમાં પણ ઉમરાવતી લખવા-બોલવાનો જ અત્યારે પણ ઘણો રિવાજ છે. અંગ્રેજોએ Amaraoti સ્પેલિંગ કર્યો ત્યારથી હમણાં અમરાવતી શબ્દ પ્રચારમાં આવ્યો છે. બાકી વાસ્તવિક નામ ઉમરાવતી જ છે. અમરાવતી નામનું જે સ્થળ પ્રાચીન સાહિત્યમાં આવે છે તે બેઝવાડા પાસે કોમ્પક સ્થળે છે. ઉમરાવતી ૨૦/૫૬ ઉત્તર અક્ષાંશ અને ૭૭/૪૮ પૂર્વ રેખાંશ ઉપર છે અમરાવતી અને ઉમરાવતી વસ્તુતઃ જુદાં છે.

૨ કુંડિનપુર સંબંધમાં વિસ્તારથી જાણવા માટે કુંડિનપુર એ નામનો શ્રી જૈન સત્યપ્રકાશ માસિકનો ૧૫-૪-૫૦ નો અંક જુઓ.

ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ પણ અહીં આવી ગયા છે અને તેમણે અંતરિક્ષજીના બે સ્તવનો બનાવ્યા છે. યાત્રાર્થે આવેલા મુનિરાજે પૈકી કેટલાક આ તીર્થના સંબંધમાં સંક્ષિપ્ત અથવા વિસ્તૃત નોંધ પણ લખતા ગયા છે કે જેમાંથી આપણને આ તીર્થને લગતી ઐતિહાસિક માહિતી મળી શકે છે. આપણે પણ આ તીર્થનો ઇતિહાસ જાણવા માટે એ જ પ્રાચીન ઉલ્લેખો અને પ્રમાણો તરફ વળવું જોઈએ.

શ્રી અંતરિક્ષજીના સંબંધમાં તપાસ કરતાં પ્રાચીન ઉલ્લેખો ઘણા મળી આવે છે. જો કે તેમાંનાં ઘણાખરામાં અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથ ભગવાનના નામનો જ ઉલ્લેખ છે, છતાં પાંચ-સાત એવા પણ ઉલ્લેખો છે કે જેમાં શ્રી અંતરિક્ષજી તીર્થનો ઇતિહાસ પણ આપેલો છે. આ ઉલ્લેખો કેટલીક વાતોમાં પરસ્પર મળતા છે, જ્યારે કેટલીક વાતોમાં પરસ્પર ભેદ પણ પડે છે. ઉલ્લેખો વાંચવાથી અને સરખાવવાથી ભેદ આપોઆપ સમજાઈ જશે.

આ ઉલ્લેખો સંસ્કૃત, પ્રાકૃત તથા ગુજરાતી એમ ત્રણે ભાષામાં અને તે લેખના છેવટના ભાગમાં યથાલભ્ય યથાશક્ય અક્ષરશઃ આપવામાં આવશે તે પહેલાં તેનો ભાવાર્થ ગુજરાતીમાં નીચે મુજબ આપવામાં આવે છે. કાળક્રમને મુજબ રાખીને આપણે એ ઉલ્લેખોમાં આવતા ઇતિહાસને અનુક્રમે જોઈએ.

શ્રી જિનપ્રભસૂરિજીએ આપેલો ઇતિહાસ.

ખરતરગચ્છના શ્રી જિનપ્રભસૂર કે જેમનો દિલ્હીના બાદશાહ મહમદતઘલક ઉપર ઘણો પ્રભાવ પડતો હતો. તેમણે ભારતવર્ષના ચારે ખૂણાના અનેક તીર્થોની માહિતી આપતા લગભગ ૫૮, જેટલા કંદપોની રચના કરી હતી. આ કંદપો વિવિધતીર્થકલ્પ નામના (સિંધી જૈન ગ્રંથમાલા પ્રકાશિત) ગ્રંથમાં છપાયેલા છે. આમાં અંતરિક્ષજીના સંબંધમાં એક શ્રીપુરઅંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથકલ્પ પણ છે કે જેની રચના વિક્રમ સં. ૧૩૮૭ આસપાસ થઈ હશે એમ લાગે છે. શ્રી જિનપ્રભસૂરિ આમાનુષામ ચૈત્યપરિપાટી કરતા દક્ષિણદેશમાં મહારાષ્ટ્રમાં પધાર્યા હતા અને દેવગિરિ (વર્તમાન દોલતાબાદ) તથા પ્રતિષ્ઠાનપુર- (વર્તમાન પૈઠણ) ની યાત્રા કરી હતી. પ્રાયઃ તે અરસામાં જ તેમણે આ તીર્થની યાત્રા કરીને શ્રીપુરઅંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથકલ્પની રચના કરી હતી. અંતરિક્ષજીના સંબંધમાં આપણે ત્યાં મળતાં ઉલ્લેખોમાં સૌથી પ્રાચીન ઉલ્લેખ હોય તો હજી સુધી આ જિનપ્રભસૂરિજી-વાળો જ ઉલ્લેખ છે. આ કંદપમાં (પૃ. ૧૦૨) શ્રી જિનપ્રભસૂરિજી નીચે પ્રમાણે જણાવે છે કે—

“ શ્રીપુરનગરના આભૂષણસમાન પ્રગટપ્રભાવી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનને પ્રણામ કરીને અંતરિક્ષમાં (આકાશમાં અદ્ધર) રહેલી તેમની પ્રતિમાના કંદપને કંઈક કહું છું—

પૂર્વે લાંકા નગરીના રાજા પ્રતિવાસુદેવ રાવણે માલિ અને સુમાલિ નામના પોતાના સેવકોને કોઈક કારણસર કોઈક સ્થળે મોકલ્યા હતા. વિમાનમાં બેસીને આકાશમાર્ગે જતાં

તેમને વચમાં જ લોજનનો અવસર થયો. વિમાનમાં સાથે બેઠેલા કુલમાળી નોકરને ચિંતા થઈ કે—‘ આજે ઉતાવળમાં હું જિનપ્રતિમાના કરંડિયાને ઘેર જ ભૂટી ગયો છું. અને આ બંને પુણ્યવાનો જિનપૂજા કર્યા સિવાય ક્યાંયે પણ લોજન કરતા નથી. જ્યારે તેઓ પૂજના અવસરે પ્રતિમાનો કરંડિયો નહીં જુએ ત્યારે નક્કી મારા ઉપર કોપાયમાન થશે ’ આ ચિંતાથી તેણે વિદ્યાબગથી પવિત્ર વાલુકા (વાળુ-રેતી)ની ભાવીજિનેશ્વર શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની એક નવી પ્રતિમા બનાવી. માત્રિ અને સુમાત્રિએ પણ તે પ્રતિમાની પૂજા કરીને લોજન કર્યું. પછી જ્યારે તેઓ ફરીથી આકાશમાર્ગે ચાલવા લાગ્યા તે વખતે કુલમાલી નોકરે તે પ્રતિમાને નજીકમાં રહેલા કોઈ સરોવરમાં પધરાવી. પ્રતિમા પણ દૈવી પ્રભાવથી સરોવરમાં અખંડિત જ રહી કાલક્રમે તે સરોવરનું પાણી ઘટી ગયું અને તે નાના ખાખોચિયા જેવું દેખાતું હતું.

આ બાબુ કાલાંતરે વિંગઉલ્લી (વિંગોલી-હિંગોલી) દેશમાં વિંગઉલ્લી નામનું નગર છે. ત્યાં શ્રીપાદ નામનો રાજા રાજ્ય કરતો હતો. આ રાજા સર્વ બે કોઠના વ્યાધિથી પીડાતો હતો. એક વખત ગ્રિકારને માટે તે બહાર ગયો હતો, ત્યાં તરસ લાગવાથી શ્રી અંતરિક્ષાની પ્રતિમાવાળા તે ખાખોચિયા પાસે અનુક્રમે આવી પહોંચ્યો. ત્યાં પાણી પીવું અને હાથ મોં ધોયા તેથી રાજાના હાથ-મોં નીરોગી અને કનક જેવી કાંતિવાળા થઈ ગયા. ત્યાંથી રાજા ઘેર ગયા પછી જોતાં આશ્ચર્ય પામવાથી રાણીએ પૂછ્યું—કે સ્વામિ ! તમે આજે કોઈ સ્થળે સ્નાન વગેરે કર્યું છે ? રાજાએ સર્વ હકીકત કહી સંભળાવી. રાણીએ વિચાર કર્યો કે ‘ નક્કી પાણીમાં જ કોઈ દૈવી પ્રભાવ હોવો જોઈએ. ’

૧ અહીં જે વિંગઉલ્લી દેશનો ઉદ્દેશ કરવામાં આવ્યો છે તે વર્તમાન હિંગોલી અથવા હિંગોલી આસપાસનો પ્રદેશ સમજવાનો છે, અને વિંગઉલ્લી નગર શબ્દથી નિખમ રોટમાં આવેલું ૧૬/૮૩ ઉત્તર અક્ષાંશ અને ૭૭/૧૧ પૂર્વ રેખાંશ ઉપર રહેલું હિંગોલી નામનું ગામ જ સમજાવતું છે. હિંગોલીના હિંગોલી તેમજ હિંગોલી એમ બંને જાતના ઉચ્ચારો લોકો કરે છે. વિંગઉલ્લીના જ કાળક્રમે ઉચ્ચારો બદલાતા રહ્યા છે. ભાવવિજય ગણીએ સં. ૧૭૧૫માં રચેલા રોજનામાં વિંગોલિ નામ જ લખેલું છે. વળી અંતરિક્ષા (શિંરપુરથી) હિંગોલી સીમા રસને લગભગ પાંત્રીશ માઈલ જેટલું દૂર થાય છે, એટલે નજીક હોવાને લીધે રાજા અહીં આવ્યો હોય એ સર્વથા બંધ બેસતું છે.

ફટલાકો વિંગઉલ્લી શબ્દથી ૨૦/૨ ઉત્તર અક્ષાંશ અને ૭૫/૧૩ પૂર્વ રેખાંશ ઉપર રહેલા વેરુલ ને (હલોરા)ને કહે છે. અને કહે છે કે વેરુલના કુંડમાંથી આ પ્રતિમાજી શ્રીવાલ રાજાને પ્રાપ્ત થયા હતા, પરંતુ આ કદપના નિરાધાર છે. એક તો વિંગઉલ્લી અને વેરુલના નામને ઉચ્ચારમાં કંઈ જ સમાનતા નથી. બીજું ઇસીરાની જગપ્રસિદ્ધ યુદ્ધઓ જ્યાં આવેલી છે તે વેરુલ (વાને હલોરા) ગામ અંતરિક્ષાથી લગભગ લગભગ સવાસો માઈલ દૂર છે. અમે વેરુલ (હલોરા) જોયું છે. અને ત્યાં લિંગાયતના મઠની સામે આવેલો કુંડ પણ જોયો છે એટલે દૂરથી અહીં રાજા આવ્યો હોય એ સંભવિત જ નથી. એથી વેરુલના કુંડમાંથી પ્રતિમાજી લાગ્યાની જે વાત કરવામાં આવે છે તે જોડી કાઢેલી કદપના જ છે.

આથી બીજે દિવસે રાજાને ત્યાં લઈ જઈને રાણીએ સર્વ અંગે સ્નાન કરાવ્યું. તેથી રાજાનું શરીર નીરોગી અને નવું-સુંદર કાંતિવાળું થઈ ગયું. પછી રાણીએ બલિપૂજા વિગેરે કરીને પ્રાર્થના કરી કે ‘અહીં જે કોઈ દેવ હોય તે પ્રગટ થાઓ’ ત્યાંથી રાણી ઘેર આવ્યા પછી દેવે સ્વપ્નમાં રાણીને કહ્યું કે—“અહીં **ભાવિ તીર્થંકર શ્રી પાર્શ્વનાથ-ભગવાનની** પ્રતિમા છે, અને તેના પ્રભાવથી જ રાજાનું શરીર નીરોગી થયું છે. આ પ્રતિમાને ગાડામાં મૂકીને અને ગાડાને સાત દિવસના જન્મેલા વાછરડા બેડીને રાજાએ પોતે સારથિ બનીને તેમાં બેસવું, અને પછી કાચા સુતરની બનાવેલી દોરીથી (લગામથી) વાછરડાએને પોતાના નગર તરફ રાજાએ ચલાવવા (પણ પાછું વાળીને બેવું નહીં, કેમકે) રાજા જ્યાં પાછું વાળીને જશે ત્યાં જ પ્રતિમા સ્થિર થઈ જશે.” બીજે દિવસે રાજાએ ત્યાં જઈને બાબોચિયામાંથી પ્રતિમા શોધી કાઢી અને દેવે કહ્યા પ્રમાણે ગાડામાં સ્થાપીને પોતાના સ્થાન તરફ ચલાવવા લાગ્યો. કેટલેક દૂર ગયા પછી તેના મનમાં શંકા આવી કે—પ્રતિમા આવે છે કે નહીં? એટલે પાછું વાળીને બેવું, તેથી પ્રતિમા ત્યાં જ આકાશમાં સ્થિર થઈ ગઈ અને ગાડું તેની નીચેથી આગળ નીકળી ગયું. પ્રતિમા આગળ ન આવવાથી ખેદ પામેલા રાજાએ પછી ત્યાં જ પોતાના નામને અનુસારે **શ્રીપુર (સિરિપુર)** ગામ વસાવ્યું. અને ત્યાં જિનાલય બંધાવીને તેમાં અનેક મહોત્સવપૂર્વક પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા કરી. રાજા હમેશાં તેની ત્રિકાળ પૂજા કરતો હતો.

અત્યારે પણ તે પ્રતિમા તે જ પ્રમાણે આકાશમાં અદ્ધર રહેલી છે. પૂર્વે, માથા ઉપર પાણીનું બેડું ચડાવીને પ્રતિમાજીની નીચેથી સ્ત્રી નીકળી જાય એટલી અદ્ધર પ્રતિમા હતી, પરંતુ કાલક્રમે નીચેની ભૂમિ જાયે ચડી જવાથી અથવા મિથ્યાત્વ આદિથી દૂષિત કાલના પ્રભાવથી પ્રતિમા નીચે નીચે ઢેખાવા લાગી છેવટે અત્યારે તેની નીચેથી માત્ર અંગલુંછલું નીકળી શકે છે, અને (પ્રતિમાની) બંને બાજુએ નીચે દીવા મૂકવાથી પ્રતિમા અને તેની નીચેની ભૂમિ વચ્ચે દીવાનો પ્રકાશ બરાબર ઢેખાય છે એટલી અદ્ધર છે.

જે વખતે રાજાએ પ્રતિમાને ગાડામાં સ્થાપી હતી તે વખતે **અંબાદેવી** અને **ક્ષેત્રપાલ** પણ પ્રતિમા સાથે હતા. **અંબાદેવીને સિદ્ધ** અને **બુદ્ધ** નામના બે પુત્રો હતા. ઉતાવળ ઉતાવળમાં **અંબાદેવી**એ તેમાંથી એક પુત્ર સાથે લીધો, પણ એક પુત્ર પાછળ ભૂલથી રહી ગયો. **અંબાદેવી**એ **ક્ષેત્રપાળ**ને હુકમ કર્યો કે ‘પાછળ રહી ગયેલા પુત્રને લઈ આવ.’ પરંતુ અતિવ્યાકુળપણે ચાલતો **ક્ષેત્રપાળ** પણ પાછળ રહી ગયેલા પુત્રને ન લાભ્યો, તેથી **અંબાદેવી**એ કોપાયમાન થઈને **ક્ષેત્રપાળ**ના માથામાં ટુંબો માર્યો. અત્યારે પણ **ક્ષેત્રપાળ**ની મૂર્તિના માથામાં તે પ્રમાણે જ બેવામાં આવે છે. આ પ્રમાણે **અંબાદેવી** અને **ક્ષેત્રપાલ**

૧ શ્રી જિનપ્રભસરિએ આ જે અંબાદેવી અને ક્ષેત્રપાળની દૈવી વાત આપી છે તે બીજા કોઈ પણ મુનિવરે લખેલા અંતરિક્ષજના પ્રાચીન ઇતિહાસમાં નથી. આ દૈવી વાત કંઈ સમજવામાં આવતી નથી.

અત્યારે અંબાદેવી તથા ક્ષેત્રપાળની મૂર્તિ છે કે કેમ તે વિષે મેં બારીકાઈથી તપાસ કરી નથી. શ્રી ભાવવિજયજી ગણીએ સં. ૧૭૧૫ માં પ્રતિમાજીનું નવું સ્થાન બનાવીને ફરીથી પ્રતિષ્ઠા કરી છે. આ વખતે કદાચ અધિષ્ઠાયક દેવદેવીઓની મૂર્તિમાં ફેરફાર થયો હોય તો બનવાબેગ છે. પ્રતિમાજીનું

જેની સેવા કરી રહ્યા છે અને ધરણે દ્ર તથા પદ્માવતી જેની ઉપાસના કરે છે, એવી શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથભગવાનની પ્રતિમા ભવ્યલોકોથી અત્યારે પૂજાય છે, તેમજ યાત્રાળુ લોકો યાત્રામહોત્સવ કરે છે. આ પ્રતિમાના ન્હવણતું પાણી આરતિ ઉપર છાંટવામાં આવે તો પણ આરતિ બુઝાતી નથી, તેમજ પ્રતિમાના ન્હવણતું પાણી લગાવવાથી દાદર, ખસ તથા કોઠ વગેરે રોગો નાશ પામે છે (એવો અત્યારે પ્રભાવ છે.)

શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથ ભગવાનના સંબંધમાં જે કંઈ સાંભળવામાં આવ્યું તે પ્રમાણે શ્રી જિનપ્રભસૂરિએ સ્વ-પરના ઉપકારને માટે શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથભગવાનના કલ્પમાં લખ્યું છે.

શ્રી અંતરિક્ષપાર્શ્વનાથકલ્પ સમાપ્ત.

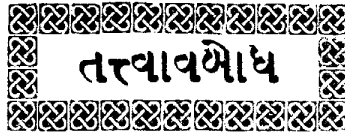
આ પ્રમાણે શ્રી જિનપ્રભસૂરિએ આપેલા ઉપરના વૃત્તાંતમાંથી નીચેની મુખ્ય વાતો તરી આવે છે.

રાવણના સેવક માલી અને સુમાલી કોઈ કાર્યાર્થે વિમાનમાં બેસીને જતા હતા તે વખતે વચમાં ભોજનનો અવસર થવાથી નીચે ઉતર્યા, પણ પ્રતિમા સાથે લાવવી ભૂલાઈ ગઈ હતી અને પ્રતિમાપૂજા સિવાય ભોજન ન કરવાની તેમની પ્રતિજ્ઞા હતી તેથી તેમના કૂલમાળી નોકરે વિદ્યાબલથી વાળુ (રેતી)ની શ્રી પાર્શ્વનાથભગવાનની મૂર્તિ બનાવી હતી અને જતી વખતે નજીકના સરોવરમાં પધરાવી દીધી હતી. પાણીમાં પધરાવવાથી સ્વાભાવિક રીતે જ મૂર્તિ નાશ પામી બળ્ય, પરંતુ, દેવપ્રભાવથી અખંડ જ રહી. કાલક્રમે આ સરોવર નાતું ખાઓચિયું બની ગયું.

વિંગઉદલી (વિંગોલિ-હિંગોલિ) પ્રદેશના વિંગઉદલ (હિંગોલિ) નગરના રાજા શ્રીપાલને સર્વાંગે કોઠનો રોગ થયો હતો. તે રોગ આ પ્રતિમાના સ્પર્શથી પવિત્ર થયેલા ખાઓચિયાના પાણીથી સ્નાન કરવાથી સર્વથા મૂલ્યથી નાશ પામ્યો હતો. રાત્રે રાજાની રાણીને સ્વપ્નમાં દેવે આવીને કહ્યું કે—“ આ પાણીની અંદર ભવિષ્યમાં થનારા શ્રી-પાર્શ્વનાથભગવાનની પ્રતિમા છે, તેને ગાડીમાં સ્થાપીને સાત દિવસના જન્મેલા વાછરડા બેઠીને, રાજાએ ગાડીમાં આગળ બેસીને કાચા સુતરના તાંતગુથી બનાવેલી દોરીની લગામથી વાછરડા હાંકીને પોતાના સ્થાન તરફ ગાડીને લઇને જવી, પણ પાછું વાળીને ન બેવું. રાજાએ તે પ્રમાણે બધું કર્યું, પણ કેટલેક દૂર ગયા પછી મૂર્તિ આવે છે કે નહીં એવી શંકાથી પાછું વાળીને જોવાથી મૂર્તિ ત્યાં જ ઊંચે સ્થિર થઈ ગઈ. મૂર્તિ આગળ ન આવતાથી રાજાએ પોતાના નામ ઉપરથી ત્યાં જ સિરિપુર (શ્રીપુર) ગામ વસાવ્યું અને ત્યાં જ ચૈત્ય

પ્રાચીન સ્થાન કે જે એક આ ભોવરામાં આવેલું પેટા ભોવરું જ છે તેમાં એક યક્ષની મૂર્તિ છે. આને લોકો માણિબદ્રની મૂર્તિ કહે છે પરંતુ આ યક્ષની મૂર્તિ ઉપર એટલું બધું સિદ્ધર ચડેલું છે કે મૂર્તિના મસ્તકમાં ટુબો માર્યાનો દેખાવ છે કે કેમ તે કહી શકાતું નથી.

૧ યાત્રા શબ્દનો ગુજરાતીમાં ‘ મેળો ’ એવો અર્થ થાય છે. મરાઠી ભાષામાં ધાર્મિક મેળાને યાત્રા જ કહે છે.

(લેખક-આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૫૪ થી ચાલુ)

૨૪

જગતના જીવો સુખ, શાંતિ તથા આનંદ માટે નિરંતર તીવ્ર રુચિપૂર્વક પ્રયાસ કરી રહ્યા છે. અને માનવ જીવન ઘણી જ ઉદારતાથી વાપરી રહ્યા છે છતાં જીવન વપરાઈને પૂરું થઈ જતાં સુધી કોઈપણ સંપૂર્ણ સુખ, શાંતિ તથા આનંદ મેળવી શક્યું નથી; કારણ કે તેઓ બધાય સુખ, શાંતિથી અણબાણ છે. પાંચે ઈન્દ્રિયોના વિષયો કે જે જડ વસ્તુના ધર્મો છે તેની અનુકૂળ પ્રાપ્તિથી અજ્ઞાની જગત સુખ, શાંતિ તથા આનંદ માને છે. અને તે જ રૂપ, રસ આદિ જડના ધર્મોની પ્રતિકૂળ પ્રાપ્તિથી દુઃખ, અશાંતિ માને છે. આવાં સુખ, દુઃખ, અશાંતિ તથા શાંતિ, પૂણ્ય તથા પાપ કર્મના ઉદયથી થાય છે માટે તે ઔદયિક ભાવનું પરિણામ છે. આત્માને કર્મના ઉદયથી પ્રાપ્ત થનારી વસ્તુઓ અતાત્વિક (ઔપચારિક) હોય છે, અર્થાત્ શુભાશુભ કર્મના ઉદયથી મળનારી વસ્તુઓ પુદ્ગલ પરિણામ હોય છે, માટે તે

આત્મિક દૃષ્ટિથી અતાત્વિક છે અને એટલા માટે જ ઔદયિક ભાવના સુખ-દુઃખ, શાંતિ અશાંતિ, અતાત્વિક-ખોટા છે. શાતાવેદનીયના ઉદયથી શારીરિક સુખ અને અનુકૂળ વિષયોની પ્રાપ્તિથી માનસિક શાંતિ અણબાણ જીવો અનુભવે છે અને સંતોષ માને છે, પણ આત્મિક સુખ જેવી વસ્તુ કે જે નિરૂપચરિત અને તાત્વિક છે તે તેમના સંકલ્પમાંયે હોતી નથી. મન તથા શરીર બંને જડ વસ્તુઓ છે તેમાં જે સુખ-શાંતિનો અનુભવ થાય છે તે કર્મ-સ્વરૂપ જડનો વિકાર હોવાથી જડ પરિણામ છે અને એટલા માટે જ તે ઔદયિકભાવ સ્વરૂપ છે. અને જે સુખ-શાંતિનો આત્મામાં અનુભવ થાય છે તે ક્ષાયોપશમિક તથા ઔપશમિક ભાવ હોવાથી તાત્વિક છે. સાકરને મીઠી બનવાને માટે મીઠાની જરૂર પડતી નથી; કારણ કે સાકર પોતે જ મીઠી છે. તેની સાથે જો મીઠું ભળે તો સાકરનો સ્વાદ જ બદલાઈ જાય છે, તેથી મીઠાશ વિચિત્ર સ્વાદ.

બંધાવીને તેમાં પ્રતિમા પ્રતિષ્ઠત કરી. શ્રી જિનપ્રભસૂરિના આ લખાણથી એમ ક્લિત થાય છે કે શ્રીપાળરાજ સખંધી આ આખોય પ્રસંગ શ્રીપાર્શ્વનાથમગવાન થયા તે પહેલાં જ બની ગયેલો છે.

શ્રી જિનપ્રભસૂરિજી લખે છે કે “ પહેલાં નીચેથી પાણિયારી સ્ત્રી નીકળી જાય એટલી અદ્ધર પ્રતિમા હતી, પણ કલિયુગના પ્રભાવથી અત્યારે અંગલુંછલું જ નીચેથી નીકળે તેટલી અદ્ધર છે ” આથી એમ લાગે છે કે જિનપ્રભસૂરિના વખતમાં એટલે કે આજથી લગભગ સવા છસો (૬૨૫) વર્ષ પહેલાં પણ આપણે અત્યારે (૨૧ મી સદીમાં) જેટલી અદ્ધર પ્રતિમા બોધએ છીએ તેટલી જ અદ્ધર હતી. અત્યારે પણ અંગલુંછલું નીચેથી નીકળે તેટલી અદ્ધર છે જ.

—(ચાલુ)

વાળી થાય છે માટે જો ખારા મીઠાથી સાકર ગળી જીને તો જ પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયથી આત્મા સુખ મેળવી શકે.

જડાત્મક વસ્તુઓના સંયોગથી જ જો આત્માને સુખ મળી શકતું હોય તો કર્મથી છૂટા થઈને મુક્તિ મેળવવાની જરૂરત રહે નહિ અને જે મુક્તાત્માઓ છે તે બધાય પરમ દુઃખી જ હોવા જોઈએ. સારાં પુણ્યોથી મેળવવાને શુભ કર્મના ઉદયની જરૂરત રહે છે. અને તેથી આત્માને શુભ કર્મના પુણ્યોનો સંગ્રહ કરવાની જરૂર રહે છે અને તે શુભ કર્મના પુણ્યોથી શુભ કર્મના ઉદયથી કરવામાં આવતી પ્રવૃત્તિથી મેળવી શકાય છે, માટે જ તે સુખ કાલ્પનિક છે. વાસ્તવિક સુખ માટે કર્મનો વિયોગ (નિર્જરા)ની જરૂરત છે. ત્યાં શુભ કર્મના સંયોગની જરૂરત નથી. જડસ્વરૂપ સુખ જોઈતું ન હોય તેને જડ વસ્તુની (કર્મની) સહાયતાની જરૂરત હોતી નથી. તેને તો શુભાશુભના ઉદયથી થવાવાળા પૌણ્યલિક વસ્તુઓના સંયોગ વિયોગ તરફ ઉદાસીનતા ધારણ કરવાની જરૂરત છે. પણ હર્ષ શોક કરવાની કે આનંદ તથા ઉદ્વેગ કરવાની જરૂરત નથી. તાર્ત્વિક દૃષ્ટિથી વિચાર કરતાં જણાય છે કે સુખ તથા શુદ્ધ બંને એક જ ભાવને ધારણ કરવાવાળા શબ્દ છે અને તે જીવ તથા અજીવ બંને પ્રકારના દ્રવ્યોમાં ઘટી શકે છે. આનો ભાવાર્થ આવી રીતે સમજાય છે કે—

છએ દ્રવ્ય (ધર્માસ્તિકાયાદિ)નું પોતાના સ્વભાવમાં-સ્વરૂપમાં વર્તવું તેને સુખ અથવા તો શુદ્ધ કહેવામાં આવે છે. જે શુદ્ધ છે તે સુખસ્વરૂપ છે. અર્થાત્ દ્રવ્યોનું ઉપાધિથી મુકાઈને પોતાના સ્વરૂપમાં વર્તવું તે દ્રવ્ય શુદ્ધ કહેવાય છે. અને જે શુદ્ધ સ્વરૂપ છે તે જ સુખ છે, પરંતુ અજીવ દ્રવ્યમાં સુખ

કહેવામાં આવતું નથી પણ શુદ્ધ કહેવામાં આવે છે. તે ચૈતન્યના અભાવને લઈને જ છે. જીવ દ્રવ્યમાં શુદ્ધાવસ્થામાં સુખ કહેવાય છે તે ઉપયોગની અપેક્ષાને લઈને જ છે. ઉપયોગ-સ્વરૂપ જીવમાં શુદ્ધિની સાથે સુખનો પ્રયોગ કરવામાં આવે છે અને અજીવની શુદ્ધિની સાથે સુખનો પ્રયોગ કરાતો નથી. સૂક્ષ્મદૃષ્ટિથી વિચાર કરીએ તો આત્માનો કર્મથી સર્વથા વિયોગ થાય છે ત્યારે તેના સ્વભાવ સ્વરૂપ-જ્ઞાનનો સંપૂર્ણ વિકાસ થાય છે. અર્થાત્ કેવળજ્ઞાન સ્વરૂપ પ્રગટે છે અને તે આત્માનો અસાધારણ ધર્મ છે, પણ કેવળજ્ઞાન કે જે આત્માનો સ્વભાવ છે તેને છોડીને સુખ જેવી બીજી કંઈ વસ્તુ છે કે જે આત્મશુદ્ધિ સ્વરૂપ કેવળજ્ઞાનથી ભિન્ન તાર્ત્વિક કહી શકાય માટે જે આત્માની શુદ્ધ અવસ્થા કેવળજ્ઞાન છે તેને સુખસ્વરૂપે ઓળખવામાં આવે છે, તે સકર્મક અવસ્થામાં કર્મ ને લઈને આત્મા જે સુખ દુઃખનો ભોક્તા કહેવાતો હતો તેની અપેક્ષાથી આત્માને સ્વરૂપાવસ્થામાં સુખસ્વરૂપ કહેવાય છે. અજીવ પદાર્થોમાં અન્ય દ્રવ્યની સંયોગાવસ્થામાં સુખ દુઃખ જેવું કશુંય હોતું નથી. એટલે તેમની શુદ્ધાવસ્થામાં સુખનો આરોપ કરવામાં આવતો નથી, પણ માત્ર શુદ્ધ અથવા તો સુખ એટલે પ્રકૃતિ અને અશુદ્ધ અથવા તો સુખ તથા દુઃખ વિકૃતિને કહેવામાં આવે છે.

૨૫

દુનિયામાં માનવી માત્રને સુખની ઈચ્છા ઘણી જ હોય છે અને એટલા માટે તેઓ ચોવીશે કલાક સુખ મેળવવાના ઉપાયોની ચિંતામાં મગ્ન રહે છે, પણ શાંતિ મેળવવાનો વિચાર સરખાય કરતા નથી. સુખ મેળવવામાં જો અશાંતિનો આદર કરવો પડતો હોય તો તે ખુશીથી સ્વીકારે છે, પણ તેમને એટલી પણ સમજણ હોતી

નથી કે અશાંતિગર્ભિત સુખ નથી પણ દુઃખ છે. જે સુખ મેળવવામાં અશાંતિનો આશ્રય લેવો પડતો હોય તો તે સુખ હોઈ શકતું જ નથી. અને એટલા માટે જ વીતરાગી મહાપુરુષો કહેતા આવ્યા છે કે-અજ્ઞાની જીવો સંસારમાં દુઃખોને શાંતિથી સુખ માની રહ્યા છે. પુદ્ગલાનંદી અજ્ઞાની જીવ જેને સુખ માને છે તે સુખ નથી પણ દુઃખ જ છે, કારણ કે તે અશાંતિના પરિણામરૂપ છે. જેનું કારણ અશાંતિ હોય તેનું કાર્ય સુખ ક્યાંથી હોય? મોહનીય કર્મના ઔદાયિક ભાવે થવાવાળા વિકારને અશાંતિ કહેવામાં આવે છે. અને મોહનીયના ઉપશમ, ક્ષય કે ક્ષયોપશમને શાંતિ કહેવામાં આવે છે. કષાય તથા વિષયથી થતી આત્મામાં વિકૃતિ-સ્વરૂપ મુંઝવણ તે અશાંતિ અને કષાય-વિષયના ઉપશમ આદિ ભાવો તે શાંતિ છે. જ્યાં શાંતિ છે ત્યાં જ સુખ છે અને જ્યાં સુખ છે ત્યાં જ શાંતિ છે અને ત્યાં જ આત્મકલ્યાણ તથા આત્મવિકાસ રહેલાં છે અને તે સિવાય તો જગત અજ્ઞાનના અંધારામાં આથડે છે.

સુખ ભોગવનારને સુખ ભોગવવામાં કોઈ પણ પ્રકારના સાધનની જરૂર પડતી નથી, કારણ કે સુખ ગુણ છે અને તે જેમાં-દ્રવ્યમાં-રહેલો છે તે દ્રવ્ય નિરંતર પોતાનો ગુણ ભોગવવામાં ભિન્ન ધર્મવાળા દ્રવ્યની અપેક્ષા રાખતું નથી અર્થાત્ સુખ આત્માનો ગુણ છે અને તે આત્મા પોતાનો સુખસ્વરૂપ ગુણ નિરંતર ભોગવી જ રહ્યો છે, તે ભોગવવામાં તે આત્માને પુદ્ગલાસ્તિકાયસ્વરૂપ ભિન્ન ધર્મવાળા જડ દ્રવ્યની જરાયે જરૂર પડતી નથી. જડ દ્રવ્ય તો આત્માને પોતાનું સુખ ભોગવવામાં અંતરાય કરવાવાળું છે. જડનો સંસર્ગ થવાથી

આત્માનું સુખ મલિન થાય છે અને તેથી તે મલિન સુખમાં દુઃખનો આરોપ કરવામાં આવે છે. મેલું સુખ તે દુઃખ કે જેને અજ્ઞાની આત્મા સુખ માને છે. આવા પ્રકારનાં સુખ તથા દુઃખ અત્યાત્વિક છે જ્યારે આત્મગુણ-સ્વરૂપ સુખ કર્મસ્વરૂપ જડના સંસર્ગથી રહિત થઈને સ્વચ્છ થાય છે ત્યારે તાત્વિક સ્વરૂપ સુખ પ્રગટ થાય છે અને તેને જ આત્મશુદ્ધિ કહેવામાં આવે છે કે જેને વિકાસી પુરુષો કેવળજ્ઞાનના સ્વરૂપમાં વર્ણવે છે. જગતનાં અજ્ઞાની માનવી કષાય-વિષયના પ્રેરક અને પોષક જડાત્મક સાધનો મેળવીને તેનો આસક્તિભાવે ઉપયોગ કરવામાં સુખ શાંતિ માને છે, પણ પરિણામે તેમને નિરાશ થવું પડે છે; કારણ કે જડના સંસર્ગથી સંસર્ગના કાળમાં જ અનેક પ્રકારના આદિ, વ્યાદિ આદિ અનેક પ્રકારના પ્રતિકૂળ પરિણામોનો આવિર્ભાવ થાય છે અને આગામી ભવમાં આત્માને અનીષ્ટ સંયોગોમાં કે જેને દુનિયા દુઃખસ્વરૂપ દુર્ગતિના નામથી ઓળખાવે છે તેમાં અનિચ્છાએ પણ આથડવું પડે છે.

આ ઉપરથી ફલિત થાય છે કે કષાય-વિષયને ઉપશમાવીને જડની અપેક્ષા રાખ્યા વગર આત્મસ્વરૂપમાં સ્થિર રહ્યા છે તે જ સુખ-શાંતિ ભોગવી રહ્યા છે. અને તે જ જ્ઞાની મહાપુરુષો કહી શકાય છે. બાકી જગતમાં વિકૃતવની, તપ-સ્થાની, વાચાળતાની કે એવી બીજી કોઈ પણ પ્રકારની કળાથી જગતના અજ્ઞાની જીવોને રંજિત કરીને પોતાની કષાય-વિષયજન્ય ક્ષુદ્ર વાસનાઓ પોષીને પોતાને સુખ, શાંતિ ભોગવવાનું માનતા હોય તો તે અજ્ઞાની હોવાથી દિશા ભૂલ્યા છે.

રમરણુ : સંજ્ઞા, સંખ્યા ઈત્યાદિ

(લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

અર્થ—‘રમરણુ’ એ સંસ્કૃત શબ્દ છે. ‘રમ્’ ધાતુ ઉપરથી એ બતાવાયો છે. ‘રમ્’ શબ્દ પણ એ રીતે નિષ્પન્ન થયો છે. આ બંનેનો અર્થ ‘યાદ’ છે, છતાં જેમ ‘રમ્’ શબ્દ મનુ-રમ્’તિ વગેરે વૈદિક ધર્મશાસ્ત્રના અર્થમાં વૈદિક હિંદુઓ વાપરે છે તેમ જૈન સમાજમાં ‘રમરણુ’ શબ્દ અમુક અમુક વિશિષ્ટ સ્તોત્રોનો વાચક ગણાય છે. થોડીકણી તપાસ કરતાં એમ જણાય છે કે વિક્રમની સત્તરમી સદી પૂર્વે આ સંજ્ઞા ઉદ્ભવેલી જણાતી નથી.

જે અમુક સ્તોત્રો સત્તર સાંજ જૈનો વાદ કરે છે તેને તેઓ ‘રમરણુ’ તરીકે ઓળખાવે છે. રમરણુનો આ અર્થ “સાર્થ ગૂજરાતી બેડણી કાશ”-ની ચોથી આવૃત્તિમાં એ નથી. જૈનોના કેટલાયે ગુજરાતી પારિજ્ઞાપિક શબ્દો આવા કાશમાં નથી તો એ લાં નોંધાવા ઘટે અને તેની ભૂમિકાએ જૈનો તરફથી પોતાના સાંપ્રદાયિક ગુજરાતી શબ્દોનો કાશ પ્રસિદ્ધ થયો જોઈએ.

સંખ્યા—રમરણુની સંખ્યા એ રીતે ગણાવાય છે. કેટલાકને મતે સાત રમરણુ છે તો કેટલાકને મતે એ નવ છે. જેઓ સાત રમરણુ ગણાવે છે તેમાં પણ સ્તોત્રોની અપેક્ષાએ તો બેદ છે, જે કે સંખ્યા પરત્વે એકાક્યતા છે.

જિનરત્ન કોશ(ભા. ૧, પૃ. ૪૧૬)માં “સપ્ત રમરણુ સ્તોત્ર” એ શીર્ષકપૂર્વક નીચે મુજબ સાત રમરણુ ગણાવાયાં છે.—

- (૧) નંદિષેણકૃત અજિતશાન્તિસ્તવ.
- (૨) જિનદત્તે રચેલું ‘ઉદ્ધાસિદ્ધમ’ સ્તોત્ર.
- (૩) માનવગૃહકૃત નમિગીણુ યાને બચહરસ્તોત્ર.

(૪) જિનદત્તે રચેલું ‘તં જયતે’ સ્તોત્ર (યાને રમરણુસ્તવ.)

(૫) જિનદત્તનું ગુરુપારતંગ્યસ્તોત્ર

(૬) જિનદત્તનું ‘સિદ્ધમવહરઉ’ સ્તોત્ર.

(૭) ભદ્રાબાહુકૃત ‘ઉવસગહર’ સ્તોત્ર.

આ ઉદ્દેશ્યમાં એક ભૂલ છે. જેમકે બીજું સ્તોત્ર જિનદત્તે નહિ પણ જિનવલ્લભસૂરિએ રચ્યું છે. એને ‘લઘુ-અજિત-શાન્તિ-સ્તવ’ પણ કહે છે. એમાં ૧૭ પદો છે. પહેલું પદ શાર્દૂલવિકીરિત છંદમાં છે; પછીના પંદર પદો માલિનીમાં છે અને અંતિમ (૧૭ મું) પદ દ્વિપદીમાં છે. એના ઉપર ધર્મતિલકની વિરતૃત વૃત્તિ છે, જ્યારે સમયસુન્દર-કૃત વૃત્તિ તો નાની છે. આ મોટી વૃત્તિ વિસ્તારથી જોવી એમ સમયસુન્દરે કહ્યું છે.

“જિનદત્તસૂરિ-જ્ઞાનભંડાર” (સુરત) તરફથી ઇ. સ. ૧૯૪૨ માં સમયસુન્દરગણિકૃત સંસ્કૃત ટીકા સહિત પ્રસિદ્ધ થયેલ સપ્તરમરણુસ્તવના અનુક્રમમાં ‘તં જયતે’ સ્તોત્રનું અપર નામ ‘ગુરુપારતંગ્ય-સ્તવ’ સૂચનાયું છે, નહિ કે એના પછીના પાંચમા રમરણુરૂપ ‘મયરહિય’ સ્તવનું આ સૂચન ખોટું છે, અને જિનરત્નકોશગત ઉદ્દેશ્ય સાચો છે, કેમકે સમયસુન્દરગણિએ ‘મયરહિય’ સ્તોત્રની પહેલી ગાથાની ટીકા(પૃ. ૩૬)માં આ સ્તોત્રને સુગુરુજન-પારતંગ્યસ્તવરૂપ પાંચમું રમરણુ કહ્યું છે. વળી આ સ્તોત્રની પહેલી ગાથામાં પણ ‘સુગુરુજનપાર-તંગ્ય’ એ ઉદ્દેશ્ય છે. અને આમ કતાને પણ આ નામ અભિપ્રેત છે.

વૃત્તિ—‘નમિગીણુ’ સ્તોત્ર ઉપર જિનપ્રભ-

સૂરિએ વિ. સં. ૧૩૬૪ માં સંસ્કૃતમાં વૃત્તિ રચી છે. એ વિસ્તારાર્થે જોવી એમ સમયસુન્દરગણિએ આ સ્તોત્ર ઉપરની ટીકાના અંતમાં કહ્યું છે. જિન-રત્નકોશમાં આ ટીકાનું વર્ષ ૧૩૬૫ અપાયું છે.

જિનરત્નકોશ(૫ ૪૧૭)માં સમસ્મરણને અંગે પાંચ ટીકાની નોંધ છે:—

(૧) સિદ્ધિચન્દ્રગણિકૃત ટીકા.

(૨) 'નાગપુરીય તપા' ગચ્છના ચન્દ્રકીર્તિના શિષ્ય હર્ષકીર્તિકૃત ટીકા.

(૩) 'પરતર' ગચ્છના જિનપ્રભસૂરિએ વિ. સં. ૧૩૬૫ માં રચેલી ટીકા.

(૪) 'પરતર' ગચ્છના સમયસુન્દરગણિએ વિ. સં. ૧૬૯૫માં રચેલી ટીકા.

(૫) અશાંતકર્તૃક ટીકા.

આ જિનરત્નકોશના પ્રણેતાએ આ પ્રત્યેક ટીકાની હાથપોથીઓ જોઈ હોય એમ જણાતું નથી; નહિ તો ઉપર્યુક્ત જ સાત સ્તોત્રો ઉપર આ ટીકાઓ છે કે કેમ એ પ્રશ્ન એમને ઊઠત. ભાડાર-કર પ્રાચ્યવિદ્યા સંશોધનમંદિરમાં સરકારની માલિકીની સિદ્ધિચન્દ્રગણિકૃત ટીકાની અને હર્ષકીર્તિકૃત ટીકાની “સમસ્મરણ ટીકા” નામની હાથપોથીઓ છે.

આ હાથપોથીઓ તો અહીં મારી સામે નથી, પણ એને અંગેની નોંધ છે. એ ઉપરથી સિદ્ધિચન્દ્રકૃત ટીકાનાળી હાથપોથીમાં ચાર જ સ્તોત્રોની ટીકા છે એમ જણાય છે:—

(૧) નવકારમંત્ર.

(૨) ઉવસગહર (ઉવસગંહર) સ્તોત્ર.

(૩) તિજયપહુત (સપ્તતિશ્વત જિન) સ્તોત્ર

(૪) નમિઝિયુ (બયહર) સ્તોત્ર

હર્ષકીર્તિકૃત ‘સપ્તસ્મરણ ટીકા’ ના ઉદ્દેશ-ખવાળી હાથપોથીમાં (૧) નવકાર; (૨) ‘ઉવસ-ગહર’ સ્તોત્ર, (૩) ‘નમિઝિયુ’ સ્તોત્ર, (૪) ‘લઘુશાન્તિ સ્તોત્ર, (૫) ‘તિજયપહુત’

સ્તોત્ર, (૬) અજિતશાન્તિ સ્તવ (૭) ભક્તામર સ્તોત્ર અને (૮) બૃહચ્છાન્તિ સ્તવ એમ આઠ સ્તોત્રોની ટીકા છે.^૧ બીજી એક હાથ-પોથીમાં નવ સ્તોત્રોની ટીકા છે. (૧) નવકાર, (૨) ‘ઉવસગહર’ સ્તોત્ર, (૩) ‘સંતિકર’ સ્તોત્ર, (૪) ‘નમિઝિયુ’ સ્તોત્ર. (૫) લઘુશાન્તિ સ્તોત્ર, (૬) ‘તિજયપહુત’ સ્તોત્ર, (૭) અજિતશાન્તિ સ્તોત્ર, (૮) ભક્તામર સ્તોત્ર અને (૯) બૃહચ્છાન્તિ સ્તોત્ર.

ભાં. પ્રા. સં. મં. માં લઘુશાન્તિ સ્તોત્રની હર્ષકીર્તિસૂરિકૃત વ્યાખ્યાની હાથપોથી છે. એમાં અંતમાં નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે:—

“ચતુર્થ(થે) સ્મરણ(ળે) ટીકા કૃતા શાન્તિ-સ્તવામિધે ।”^૨

આમ અહીં ‘સ્મરણ’ શબ્દ વપરાયો છે એટલું જ નહિ પણ લઘુશાન્તિ સ્તોત્રને યોયું સ્મરણ ગણેલ છે. આ ઉપરથી એ વાત સ્પષ્ટ થાય છે કે જિનરત્નકોશમાં ગણુવેલાં સાત સ્મરણો કે જે ‘પરતર’ ગચ્છ અનુયાયીઓ આજે પણ ગણે છે તે અને હર્ષકીર્તિસૂરિએ જે સાત સ્મરણો ગણાવ્યા છે તે ભિન્ન છે.

હર્ષકીર્તિસૂરિએ બૃહચ્છાન્તિસ્તવ ઉપર વૃત્તિ રચી છે. એના અંતમાં નીચે પ્રમાણે પંક્તિ છે:—

“इति श्रीबृहच्छांतिटीका संपूर्णा । इति सप्तस्मरणानां वृत्तिः समाप्ततामगमत् ”^૪

આ ઉપરથી એ જાણી શકાય છે કે બૃહચ્છાન્તિ સ્તોત્ર એ હર્ષકીર્તિસૂરિને મતે સાતમું સ્મરણ છે.

૧ જુઓ DCJ M (Vol . XVII, pt. 3, p, 168),

૨ એજન, પૃ. ૧૬૭.

૩ જુઓ DCJ M. (Vol. XVII, pt. 4, p. 135).

૪ એજન, (પૃ. ૧૨૧).

હર્ષકીર્તિસૂરિએ નવકાર મન્ત્ર ઉપર વ્યાખ્યા કરતાં સાત રમરણોનું વિવરણ કરવાનું સૂચવ્યું છે. સાથે સાથે આ વ્યાખ્યામાં રમરણનો અર્થ સમજવાયો છે. પર્વ-દિવસોમાં સકળ શ્રેયને માટે તેમજ ક્ષુદ્ર ઉપદ્રવાદિષ્ટ દોષના નિવારણાર્થે કે કોષ (ખાસ) કારણ વગેરે મળતાં સુખ અને શાંતિ માટે જેનું રમરણ કરાય છે-જે ગણાય છે તે રમરણ છે અને આવાં રમરણો સાત છે એમ આ સૂરિએ કહ્યું છે. અહીં નવકારમન્ત્રને પ્રથમ રમરણ કહ્યું છે.^૧ એવી રીતે એમણે ‘ઉવસગહર’ સ્તોત્રને બીજું રમરણ કહ્યું રહે. અને ‘અજિત-શાંતિ’ સ્તોત્રને છઠ્ઠું રમરણ કહ્યું રહે. ઉપર જોઈ ગયા તેમ લઘુશાંતિસ્તોત્ર એ એમના મતે ચોથું રમરણ છે અને બૃહન્નાન્તિસ્તોત્ર એ સાતમું રમરણ છે. આથી ત્રીજું રમરણ તે કયું અને પાંચમું રમરણ તે કયું એટલું જ જાણવું બાકી રહે છે.

બાં. પ્રા. સં. મં. માં એક પ્રાચીન હાથપોથી છે. એમાં નીચે મુજબ ૧૧ સ્તોત્રો સ્તવો છે:—

(૧) નવકાર, (૨) ઉવસગહરસ્તોત્ર, (૩) તિજયપહુત યાને સમતિશ્ચત જિનસ્તોત્ર, (૪) શાંતિકરસ્તવ (૫) નમિભિજી સ્તોત્ર (૬) ભક્તામરસ્તોત્ર (અપૂર્ણ) (૭) અજિતશાંતિસ્તવ, (૮) લઘુશાંતિ સ્તોત્ર (૯) બૃહન્નાન્તિસ્તોત્ર, (૧૦) કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર અને (૧૧) ‘જયતિહૃયણ’ સ્તોત્ર.

આ ઉપરથી એવી એક કલ્પના સ્પુટ થાય છે કે કેટલાક આ ક્રમે અગિયાર સ્તોત્રો ગણતાં હશે.

૧ જુઓ DCJM (Vol. XVII, pt. 3, p. 167).

૨ એજન (પૃ. ૧૬૨).

૩ જુઓ DCJM (Vol. XVII, pt. 4, p. 30). અહીં “અજિતશાંતિ રમરણ” એવો ઉદ્દેશ છે.

એમ હો કે ન હો પણ પ્રચલિત નવ રમરણના ક્રમ પણ કાળાંતરે નિયત થયા હોય એમ ભાસે છે.

જેઓ આજકાલ નવરમરણો ગણે છે તેઓ નીચે મુજબના ક્રમને અનુસરે છે.

(૧) નવકાર, (૨) ‘ઉવસગહર’ સ્તોત્ર, (૩) સંતિકર, (૪) તિજયપહુત, (૫) નમિભિજી, (૬) અજિતશાંતિ, (૭) ભક્તામર, (૮) કલ્યાણમંદિર અને (૯) બૃહન્નાન્તિ,

કેટલાક ‘ખરતર’ ગમ્મના અનુયાયીઓ જિન-રત્નકોશમાં નોંધેલાં સાત રમરણો ઉપરાંત પણ કેટલાંક સ્તોત્રો ગણે છે. જેમકે ભક્તામર-સ્તોત્ર, બૃહન્નાન્તિસ્તવ અને કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર.

કેટલાક જૈનોની એ માન્યતા છે કે ભક્તામર-સ્તોત્ર સવારે ગણવું અને કલ્યાણમંદિર સાંજે ગણવું. આ માટે કોષ સખળ કારણ એમની તરફથી જાણવા મળતું નથી તેમ કોષ પ્રાચીન કૃતિમાં આ જાતનો ઉદ્દેશ હોય એમ જાણવામાં નથી તો વિશેષ-જોએ આ બાબત ઉપર પ્રકાશ પાડવો ધટે.

જે સાત તેમજ નવ રમરણો ગણાવાય છે તે બિન બિન સમયે જુદા જુદા કર્તાને હાથે રચાયા છે, આથી એ વાત ફક્ત થાય છે કે એની સંખ્યા વખત જતાં નિયત કરાઈ છે. કોષ સ્થળે રમરણોની સંખ્યા સાત અને નવ સિવાયની જણાવાઈ હોય એમ લાગતું નથી. લગભગ સત્તરમી સદીમાં જ સાતની સંખ્યા નક્કી કરાઈ હોય તો ના નહિ.^૨ નવની સંખ્યા ક્યારથી ઉદ્ભવી એની તપાસ કરવી બાકી રહે છે. સ્તોત્રો ગણતા હશે.

પ્રગટિત વૃત્તિઓ—રમરણોની ટીકાને અંગે એ સૂચવીશ કે નવકારમન્ત્ર સિદ્ધચન્દ્રગણિએ અને હર્ષકીર્તિસૂરિએ રચેલી વ્યાખ્યા ઉપર તેમજ ‘ઉવ-

૧ સમયસુન્દરગણિએ સપ્તરમરણની વૃત્તિના અંતમાં ‘સપ્તરમરણટીકા’ એમ કહ્યું છે અને આ વૃત્તિ વિ. સં. ૧૬૯૫ માં રચાઈ છે.

સોનેરી સુવાક્યો.

શ્રી વીતરાગ પરમાત્માનું દર્શન એ મોક્ષનો જીવ્ય દરવાજો છે.

શ્રી જિનશાશનની સેવાથી મેં જે પુણ્ય ઉપાર્જિત કર્યું હોય તેના ફળ રૂપે શ્રી જિન શાસનની સેવાજ મને લવો લવ પ્રાપ્ત થાઓ.

શ્રી અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સર્વ સાધુઓને નમસ્કાર હો.

શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિને કરેલો નમસ્કાર સર્વ પાપનો નાશ કરનાર છે. તથા સર્વ મંગળોમાં પ્રથમ મંગળ છે.

માફિક મંત્ર જેમ સર્વ વિષનો તેમ શ્રી નવકાર મંત્ર સમસ્ત વિષનો નાશ કરે છે.

શ્રી નવકાર એ સારની પોટલી, રતનની પેટી અને ઇંદનો સમાગમ છે.

અંતકાળે જેણે શ્રી નવકારને યાદ કર્યો તેણે તેણે સકળ સુખને આમંત્રણ કર્યું છે અને સકળ દુઃખને હંમેશ માટે તિલાંજલિ આપી છે.

આ નવકારના પ્રભાવથી વ્યાધિ, જલ, અગ્નિ, તસ્કર, સિંહ, હાથી, સંગ્રામ અને સર્પ આદિના ભયો નાશ પામે છે.

ચિત્તથી ચિન્તવેલું, વચનથી પ્રાર્થેલું અને કાયાથી પ્રારંભેલું કાર્ય ત્યાં સુધીજ થતું નથી કે જ્યાંસુધી શ્રીનવકારને સ્મરવામાં આવ્યો નથી

જે લાવથી એક લાખ નવકાર ગણે છે, તથા વિધિપૂર્વક શ્રી જિનેશ્વર દેવને પૂજે છે તે આત્મા અવશ્ય તીર્થંકર નામ ગોત્ર પામે છે.

અચ્છાવાળા.

સગ્ગહર 'સ્તોત્ર ઉપર જિનપ્રભસૂરિકૃત અર્થ-કલ્પલતા નામની વૃત્તિ સિદ્ધિચન્દ્રગણિકૃત વ્યાખ્યા અને હર્ષકૃતિસૂરિકૃત વ્યાખ્યાએ અનેકાર્થસ્તોત્ર-મંજૂષામાં છપાયેલી છે. અને એનું સંપાદન મારે હાથે થયું છે.

'નમિભિજી' સ્તોત્ર ઉપર અવચૂરિ, ભક્તામર સ્તોત્ર ઉપર ગુણાકરસૂરિએ વિ. સં. ૧૪૨૬માં વૃત્તિ, મેધવિજયકૃત વૃત્તિ અને કનકકુશલગણિએ વિ. સં. ૧૬૫૨માં રચેલી વૃત્તિ તેમજ કલ્યાણ-મંદિર સ્તોત્ર ઉપર વિ. સં. ૧૬૫૨માં કનકકુશલ

ગણિએ રચેલી વૃત્તિ અને માણિક્યચન્દ્રકૃત વિવૃત્તિ 'ભક્તામર-કલ્યાણમંદિર-નમિભિજી-સ્તોત્રત્રય'ને નામે મેં સંપાદિત કરેલી આજ્ઞામાં છપાયેલી છે.

'ખરતર' ગમ્મના મત મુજબનાં સાત સ્મર-જ્ઞાની સમયસુન્દરગણિકૃત પ્રસિદ્ધ ટીકાની આ પૂર્વે મેં નોંધ લીધી છે. 'અનિયસંતિ' યવ જરૂર એક અવચૂરિ છપાયેલી મારી પાસે છે, પણ એનું મુખપૃષ્ઠ નથી એટલે એ ફાણે કયારે છપાવી તેનો નિર્દેશ કરી શકતો નથી. નવ સ્મરજ્ઞો પ્રાચીન અને વિસ્તૃત ટીકાઓ સહિત વિશિષ્ટ પ્રસ્તાવના સાથે છપાય એ ઇચ્છાવાળો છે. આશા છે કે કોઈક ધનિક કે સાધન સંપન્ન સંસ્થા આ કાર્ય હાથ ધરશે.

૧ આમાં કનકકુશલગણિએ પોતાને હૃદયવિજય-સૂરિના શબ્દ કહ્યા છે.

વિહાર-સમાચાર

યુગવીર આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાના શિષ્ય-પ્રશિષ્ણાદિ, મંડલી સહિત ફાલનાથી વિહાર કરી ખુડાલા પધાર્યા. ત્યાંથી શ્રી સંઘમાં ધ્વજનંદ ચઢાવવા સંઘમાં મતભેદ હતો તે દૂર કરી અને વૈશાખ વદિ ૬ ને નવો ધ્વજનંદ ચઢાવવાનો નિર્ણય કરવામાં આવ્યો. ધ્વજ ચઢાવવાનો હજી જોમનો હતો તેમનો જ રાખવામાં આવ્યો. ત્યાંથી વાલી પધાર્યા અને નવા ભવ્ય જૈન મંદિરની પ્રતિષ્ઠા અંજનશલાકાતું મુહૂર્ત જોઈ સુદિ પાંચમનું નંછી કરાવી પાછા ખુડાલા પધારી ત્યાંથી વિહાર કરી મહા વદી ૧૩ તેરસે જાડાગી-તીર્થ પધાર્યા. ચોદશે સુમેર-શિવગંજ પવારતાં ખન્ને સ્થાનોમાં સમારોહથી પ્રવેશ શ્રીસંઘે કરાવ્યો અને ત્યાં આચાર્યશ્રીજીના પ્રભાવશાળી વ્યાખ્યાનો થયાં. ફાગણ સુદ ત્રીજે શ્રીવર્ધમાન તત્વપ્રચારક વિદ્યાલય અને શ્રી આત્માનંદ જૈન પાઠશાળાના આગેવાનોના વિનંતી આચાર્યશ્રીજીની આગ્રાથી પંન્યાસ સમુદ્રવિજયજી પંન્યાસ પૂર્ણાનંદવિજયજી વગેરે પોતાનો સંતોષ વ્યક્ત કર્યો હતો. શ્રીવર્ધમાન તત્વપ્રચારક વિદ્યાલયમાં જૈન બાળકો તે ક્રી છે ધાર્મિક ઉચ્ચ શિક્ષણ આપી ધાર્મિક માર્ગદર્શક પેઢા કરી ધાર્મિક જ્ઞાનપ્રચાર કરવાનો ઉદ્દેશ છે.

હાલમાં ૩૦-૩૫-વિદ્યાર્થીઓ લાભ લઈ રહ્યા છે કાર્યકર્તાઓની ૬૦ વિદ્યાર્થીઓને રાકી અભ્યાસ કરવાની ઉચ્ચ ભાવના છે.

શ્રી આત્માનંદ જૈન પાઠશાળામાં સાધુ સાધ્વીઓને અભ્યાસ કરાવવાની વ્યવસ્થા છે. વ્યાકરણ, કાવ્ય, ન્યાયાદિ અભ્યાસીને માટે પણ છે.

ચોથે આચાર્યશ્રીજીની અધ્યક્ષતામાં મેલાવડો કરી વિદ્યાર્થીઓને ઇનામ આપવામાં આવ્યું, ફા. સુ. પાંચમે વ્યાખ્યાન વાંચી આચાર્યશ્રી વિહાર

કરી વડગામ પધાર્યા. અત્રેથી વિહાર કરી બાદલા, રંગનાથપુરા, બેડાભંદર, નાણા, ચામુદેરી, માલજુગઢ, શિવેરા, ઓમણવાડા, ઝાલારી, પીંડવાડા, કોઝરા, ચેસ્વા, સ્વરૂપગંજ, રોહીડા, બીમાણ. ભારતી ઓડ થઇ ફાગણ વદિ દશમે આશુરોડ ખરાડી પધાર્યા. અધાએ ગ્રામનગરોના શ્રી સંઘોએ ખુબ ઠાઠમાઈથી આચાર્યશ્રીજીનો સમારોહપૂર્વક નગરપ્રવેશ કરાવ્યો અને વ્યાખ્યાન વાણીઆદિનો લાભ ઉઠાવ્યો, બેડામાં ઠાકોર સાહેબે ઉપાશ્રયમાં પધારી આચાર્યશ્રીજીના ઉપદેશ-મૃતનો લાભ લીધો.

નાણામાં નાણા ઠાકોર સાહેબ લક્ષ્મણસિંહજીએ આચાર્યશ્રીજીનું સામૈયું પોતાના મહેલ પાસે આવતાં આચાર્યશ્રીજીના ચરણોમાં પડી નમસ્કાર કર્યા અને વિનંતિ કરી પોતાના મહેલમાં દોઢ કલાક સુધી આચાર્યશ્રીજીના ઉપદેશમૃતનું પાન કરી કૃતકૃત્ય થયો તેમજ ખાસ વિનંતિ કરી પંન્યાસ સમુદ્રવિજયજી, પંન્યાસ પૂર્ણાનંદવિજયજી આદિને ગૌયરી માટે તેડી ગયા. ઘણી જ ભક્તિપૂર્વક પોતાના હાથે અને ઠકરાણીઓ સાથે વહોરાવ્યું અને અધાએ માંસ-ભક્ષણનો ત્યાગ કર્યો.

ઠાકોર સાહેબે પહેલાં પંન્યાસજી શ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી મહારાજના સદ્ ઉપદેશથી વર્ષ ભરમાં લગભગ ત્રણ મહિના પોતાના તાબાના ગામોમાં જીવદયા પળાવવાનો પ્રયત્ન કરેલો છે. રાતના ઠાકોર સાહેબના નાનાભાઈ ઉપાશ્રયે પધારી ઉપદેશ સાંભળી શીકારાદિ હિંસા બંધ કરી છે.

ખરાડી-આશુરોડ ફા. ૧૦ વ. ૧૧ ની સંક્રાન્તિ હોવાથી દશમની સાંજ-સુધીમાં બહાર ગામ પંજાય, બીકાનેર ખ્યાવર વિગેરેથી ભાવિકો આવી પહોંચતા અગીયારસના ૮૧ વાગ્યે જૈન ધર્મશાળાના મેદાનમાં

સભા ભરવામાં આવી. ભજનો થયાં અને મુનિશ્રી જનકવિજયજીનું મનોહર ભાષણ થયું.

આચાર્યશ્રીજીએ ચૈત્ર સંક્રાન્તિનું નામ સંભળાવ્યું અને આ માસમાં આવતા કલ્યાણકો જૈન પર્વના નામ સંભળાવી ધર્મોપદેશ આપ્યો. આચાર્યવર શ્રી આનંદસાગરજી મહારાજના સમુદાયના પંચાસજી શ્રી હેમસાગરજી મહારાજ આદિ ઠાણા પાંચની અને સાધ્વીજી શ્રી હેમશ્રીજી, કપુરશ્રીજી આદિની ઉપસ્થિતિ ધ્યાન ખેંચનારી હતી.

પાલજીપુરથી નગરશેઠ ચીમનલાલ મંગળજીભાઈ તથા શેઠ નાનાલાલભાઈ ચીમનલાલ પારેખ વગેરે વગેરે શેઠિયાઓ બામણવાડજી તીથે પહોંચ્યા હતા અને અહિંના ધણા ભાવિકોએ લાલ લીધો હતો તેમજ ખુડાલા, રોહીડા, પોંડવાડા, સ્વરૂપગંજ, ભારગ, માલજી, હમીરગઢ આદિ આસપાસના ભાવિકોએ પણ લાલ લીધો.

બહારથી પધારેલા સાધર્મિકભાઈઓની ભક્તિનો લાલ રોહીડાનિવાસી શેઠ હમીરમલજી વેણીચંદજીએ લીધો. આચાર્યશ્રીજીએ બારસે વિહાર કરી સાતપુર, વાડા, હમીરગઢ, સલોતરા, ઇકાલગઢ, જેતી ચીતરાસણી, ચંદ ચૈ. સુ. ૪ ચોથ માલજી પધાર્યા. અત્રે પાલજીપુરના ભાવિકોની ઉપસ્થિતિ રહેતી ઇકાલગઢમાં ન્યાયાંબોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરિશ્વરજી મહારાજની જન્મજયંતિ ઉજવવામાં આવી. આચાર્ય શ્રી વિજયકરતુરસૂરિજી મહારાજ અને માલજીમાં બે દિવસની સ્થિરતા દરમિયાન વ્યાખ્યાન, વાણી, પૂજા, પ્રભાવના આદિ કાર્યો સારા થયાં. પાંચમે આચાર્ય શ્રીજીની અધ્યક્ષતામાં શા મણીલાલ અમીચંદે નાણુ મંડાવી સન્નેડ ચતુર્થવ્રત ઉચ્ચયું તેમજ કુંગર હેમચંદ ફોજમલજી, હેમરાજે બાર વ્રત અને ચોથું વ્રત સન્નેડ તેમજ બીજી પચીસેક બાઈઓએ વિવિધ પ્રકારના વ્રતો ઉચ્ચયા હતા. તેમજ ધણા ભાઈઓએ પ્રભુપૂજા આદિના નિયમો લીધા. પૂજા બજાવવા માટે અમદાવાદથી રમણલાલભાઈ આદિ

પધાર્યા હતા. માલજીથી ચૈ. સુ. ૬ પહેલી જીહે વિહાર કરી વાંસડા પધાર્યા. બીજી જીહે આચાર્યશ્રીજી મુનિમંડલી સહિત પાલજીપુર પધાર્યા.

પાલજીપુરના સમાચાર.

યુગતીર આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિશ્વરજી આદિ મુનિમંડળ માલજી, વાંસડા (પાલજીપુરથી પાંચ ગાઉ નજીકનાં ગામ છે.) થઈ અત્રે પધારવાના હતા. તે પહેલાં પાલજીપુર સંઘમાં ખૂબ ઉત્સાહ વ્યાપી રહ્યો હતો. પૂજ્ય આચાર્યશ્રી ધણે વર્ષે આવી વ્યોવૃદ્ધ એકાદશી વર્ષની અવસ્થાએ અત્રે પધારતાં હોઈ સર્વત્ર આનંદ વ્યાપી રહ્યો હતો.

પૂજ્ય આચાર્યશ્રી આણુરોડ પધાર્યા ત્યારથી અત્રેના આગેવાનો આદિ ધણા ભાઈઓ ખરેડી, ઇકાલગઢ, માલજી, વાંસડા આદિ સ્થળોએ જતા આવતા રહેતા. પૂ. આચાર્યશ્રીના સ્વાગત માટે નવા દરવાજાથી (કમાલપુરામાં) શ્રી તપગચ્છ ઉપાશ્રય સુધીના ભગભગ દોઢ માઇલના માર્ગને બહુજ બળ્ય રીતે શણગારવામાં આવ્યો હતો. પૂ. આચાર્યશ્રી આદિ મુનિમંડળ ચૈત્ર સુદ ૬ બીજી શનિવારના પધારવાના હોવાથી અત્રેના સંઘે વાજતેગાજતે સામેયું કરી વરધોડા સાથે પૂજ્યશ્રીને લેવા માટે સામે ગયો હતો. માનવમેદની પણ ધણી હતી. પૂ. આચાર્યશ્રીના સન્માન માટે જૈનેતરોનો પણ ધણો સારો સહકાર હતો. આ દિવસે મુસલમાન રંગરેજોએ માર્ગને શણગારી આચાર્યશ્રીનું બહુમાન કર્યું હતું.

માર્ગમાં ઠેર ઠેર ગહુલી સાથે ચાંદીના ફૂલો અને સાચા મોતીથી વધાવવામાં આવ્યા હતા.

પૂ. આચાર્યશ્રી બરાબર વિજય મુહુર્તે ઉપાશ્રયમાં પધાર્યા માર્ગણીક પ્રવચન કર્યું હતું. પૂ. આચાર્યશ્રીએ મંગળીક પ્રવચનમાં શાન્તિ માટે ટકાર કરતાં ફરમાવેલ કે, મેં જો મુલ્કસે બોલ રહ્યા હું વે મેરા કાન નહિ સુણતા તો મેરા બોલને સે ફાયદા કયા? પૂજ્ય થયા બાદ પ્રભાવના સાથે લોકો વિખરાયા હતા.

ચાતુર્માસ અંગેની પૂજીને વિનંતી કરતાં તેઓએ ફરમાવેલ કે સિધ્ધિગિરિની યાત્રા કરવા ખૂબ ઉત્કંઠા ધરાવે છે, છતાં લાભાલાભનું કારણ ઉપસ્થિત થતાં જ્ઞાનીએ જે દીકું હશે તે થશે. આથી અત્રેના સંઘ કેળવણી આદિની એક યોજના માટે લગભગ ખોલવાનું ફંડ એકત્ર કરવા પ્રયત્ન કરી રહેલ છે. મુંબઈ શ્રી જગદ્ગુરુ જૈન મિત્રમંડળે ગયા મહીનામાં રૂ. ૧૦૦૦૦૦) એક લાખનું ફંડ એકત્ર કરવા માટે તૈયાર કરેલ ધાર્મિક સામાજિક કેળવણીની એક યોજના અત્રે પસંદ આવી છે. અને તેના અનુશ્ચાનમાં અત્રેના સંધે પોણા લાખ તો એકઠા કર્યા પણ છે. એટલે લગભગ પૂ. આચાર્યશ્રીનું ચાતુર્માસ અત્રે થશે તેમ જણાય છે.

ચૈત્ર સુદ-૧૩ શુક્રવારના દિવસે શ્રી મહાવીર જન્મકલ્યાણુક ઉજવાશે અને બન્ને શીરકાઓ એકત્ર મળી ઉજવશે. બન્ને શીરકા સારી ભક્તિ કરશે.

ખીજે દિવસે રવિવારે સવારે નવ વાગે શ્રી જગદ્ગુરુ જૈન મિત્રમંડળ તરફથી પૂ. આચાર્યશ્રીની અધ્યક્ષતામાં શાહ બાદરમલ સુરચંદ શ્રી આલમચંદ જૈન પાઠશાળા અને પરીખ શાન્તિલાલ છોટાલાલ જૈન શ્રાવિકાશાળાનો સંયુક્ત ધનામી મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. બન્ને સંસ્થાના વિદ્યાર્થીઓ અને બાલિકાઓએ સંવાદો-સ્વાગત મીતો આદિ બોધક હોવાથી પૂ. આચાર્યશ્રીએ હર્ષ વ્યક્ત કર્યો હતો એટલું જ નહિં પણ માનનીય પ્રભાવશાળી પ્રવચન આપ્યું હતું.

આચાર્યશ્રીનું ચાતુર્માસ અત્રે થાય તે અંગે અત્રે આખાજવૃદ્ધ દરેક અત્રે ખૂબ ઉત્સાહી છે. સ્વાગત પ્રસંગે મુંબઈથી અત્રેના લાઇઓ ખાસ અત્રે આવેલા હતા.

શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જન્મ જયન્તિ.

પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવ, પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજની

જન્મ જયન્તિ ચૈત્ર સુદી ૧, તા. ૧૯-૩-૫૦ રવિવારનાં રોજ રાખેતા મુજબ આ સભા તરફથી શ્રી સિદ્ધાચળજી તીર્થ ઉપર ખૂબ ઉત્સાહપૂર્વક ધામધુમથી ઉજવવામાં આવી હતી.

આ પ્રસંગે જૈન આત્માનંદ સભાનાં હોદ્દાઓ, કાર્યવાહક સમિતિનાં સભાસદો, પેટ્રન સાહેબ, લાઇફ મેમ્બરો, ગુરુદેવના ભક્તો તથા સ્ટાફનાં માણસો પાલીતાણાખાતે સારી સંખ્યામાં ઉપસ્થિત થયા હતા. આ દિવસે શત્રુજય ગિરિરાજ ઉપર શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મોટી ટૂંકમાં જ્યાં આગળ ગુરુદેવની મૂર્તિ ગિરાજમાન છે ત્યાં યથાવિધ પૂજા તથા આંગીથી ગુરુભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

અપોરે ત્રણને સુમારે હાજર રહેલા અંધુઓનું પ્રીતિમોજનથી સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. સર્વે 'ગુરુદેવની જય' જયધોષો વચ્ચે છૂટા પડ્યા હતા.

આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજનાં હસ્તદિક્ષીત સાધ્વીજી પંજખી પ્રવર્તનીજી શ્રીમતી દાનશ્રીજી મહારાજશ્રીનો કપડવંજ મુકામે સ્વર્ગવાસ.

સંવત ૨૦૦૬ નાં માહ વદી ૯ શનિવાર તા. ૧૧-૨-૫૦ ની રાત્રે સાડાબાર વાગે નવકાર મંત્ર સ્મરણ સમાધિ સહ સ્વર્ગવાસ થયો છે.

પ્રવર્તનીજી દાનશ્રીજી મહારાજનો જન્મ ગુજરાતમાં ખંભાત પાસે નાર મુકામે સં. ૧૯૩૯ માં થયો હતો. દીક્ષા સં. ૧૯૫૬ નાં વૈશાખ સુદી ૬ ના રોજ પૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજશ્રીના વરંદ હસ્તે પ્રવર્તનીજી સાધ્વીજી દેવશ્રીના શિષ્યા થયેલ, ચારિત્રપાત્ર હતા અને પોતાના ૫૦ વર્ષના ચારિત્રપર્યાયમાં ૪૧ સાધ્વીઓનો શિષ્યા પ્રશિષ્યાનો પરિવાર મૂકી ગયા છે પોતાનાં જીવનમાં બ્યાકરણ, કોષ, પ્રાકૃત બ્યાકરણ, પ્રકરણ આદિ આગમોનો અભ્યાસ કરેલો હતો. તેમનાં પવિત્ર આત્માને અખંડ, અનંત શાંતિ મળે તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને નમ્ર સુચના.

આપને પુસ્તક ૪૮મા (સં. ૨૦૦૬ ના શ્રાવણથી સં. ૨૦૦૭ ના અશાઠ માસ એક વર્ષ)ની બેટની બુક શ્રી આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્ના ભાગ ૨ જે (કિંમત ખે રૂપિયાની) આપવાનો નિર્ણય થયેલ છે, જે અશાઠ માસમાં લવાજમ અને પોસ્ટેજ પૂરતા વી. પી.થી બેટ મોકલવામાં આવશે. લવાજમ જેમનું આવેલ હશે તેમને પોસ્ટેજ પુરતા વી. પી.થી બેટ મોકલીશું. આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને અત્યાર સુધી બેટ આપેલા સુદર ગ્રંથોની નામાવલી આ ગ્રંથની પાછળના ભાગમાં આપેલ છે, જેથી નવા ગ્રાહકો થનારને માસિક સાથે કેવા સુદર ગ્રંથો દરવર્ષે બેટ અપાય છે તે જાણી જૈન બંધુઓને ગ્રાહક થવા સૂચના કરીએ છીએ.

આવતા પર્યુષણ સુધીમાં નવા થનારાં (૧) લાઘક મેમ્બરોને ઉપરોક્ત ચાર ગ્રંથો ભેટ આપવામાં આવશે. બીજા વર્ગમાં દાખલ થનારને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવામાં આવશે.

૧ મહાસતી શ્રી દમયંતી ચરિત્ર.

શ્રી માકિયદેવસૂરિ વિરચિત મૂળ ઉપરથી અનુવાદ. સચિત્ર.

પૂર્વનો પુણ્યયોગ અને શીલનું માહત્ત્વ સતી શ્રીદમયંતીમાં અસાધારણ હતું, તેનો શુદ્ધ અને સરલ ભાષામાં અનુવાદ કરાવી અમારા તરફથી પ્રકાશનનું કાર્ય શરૂ કરેલ છે. આ અનુપમ રચનામાં મહાસતી દમયંતીના અસાધારણ શીલ મહાત્મ્યના પ્રભાવવડેના ચમત્કારિક અનેક પ્રસંગો, વર્ણનો આવેલ છે, સાથે નળરાજ પ્રત્યે અપૂર્વ પતિભક્તિ, સતી દમયંતી સાસરે સીધાવતાં માખાપે આપેલી સોનેરી શિખામણો, જુગારથી થતી ખાનાખરાબી, ધૂત જનની ધૂતતા, પ્રતિજ્ઞાપાલન, તે વખતની રાજ્યનીતિ, સતી દમયંતીએ વન નિવાસનો વખતે, આવતા સુખ દુઃખો વખતે ધીરજ, શાંતિ રાખી અને તે વખતે કેટલાયે મનુષ્યોને ધર્મ પમાડેલ છે તેની ભાવભરીત નોંધ, તેમજ યુદ્ધયશ્લોક નળરાજના પૂર્વના અસાધારણ મહોટા પુણ્યબંધના યોગે તેમના માહત્ત્વ, મહિમા, તેમના નામ સ્મરણથી મનુષ્યોને થતા લાભો વગેરેનું અદ્ભુત પઠન પાઠન કરવા જેવું વર્ણન આચાર્ય મહારાજે આ ગ્રંથમાં આપ્યું છે. બીજા અતર્ગત સુબોધક કથાઓ પણ આપવામાં આવેલી છે. ફોર્મ ૩૬ પાના ૩૧૨ સુદર અક્ષરો, સુદર આઇડીંગ કવર એકેટ સહિત કિંમત રૂ. ૭-૮-૦ પેસ્ટે જ ભુલું.

૨ જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ બીજો.

લેખક—આચાર્યશ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિ મહારાજ.

જ્ઞાનના પરિપાકરૂપે ધાર્મિક, નૈતિક અને સામાજિક વિષયો, લેખો કે જે સંસારમાં અટવાયેલા મનુષ્યને સાચી માનવતાનો રાહ બનાવનાર, આખાલવૃદ્ધ સર્વજન સમૂહને હૃદયસ્પર્શી થતાં મનનપૂર્વક પઠનપાઠન કરનારને બોધપ્રદ અને સાથે આત્મિક આનંદ થવા સાથે મનુષ્ય જન્મની કેમ સફલતા શાય તેવી રીતે, સાચી સુગંધી પુણ્યમાળારૂપે ગુંથી સાદી, સરલ, રાયકભાષામાં તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. સાતમા વર્ષ ઉપર આ ગ્રંથના પ્રથમ ભાગનું (એક હજાર કોપીનું) પ્રકાશન થતાં જૈન જૈનેતર મનુષ્યોને ઉદારતાપૂર્વક એકએક કોપી બેટ આપવામાં આવેલી હતી, તેની જ ફરી વખત એટલી બધી પ્રશંસા સાથે માંગણી થતાં તેની બીજી આવૃત્તિ (એક હજાર કોપી)નું પ્રકાશન કરવામાં આવેલ તેનો પણ ઉપરોક્ત રીતે સદ્ઉપયોગ કરવામાં આવેલ હતો. આ બીજા ભાગમાં પણ તેજ વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજની કૃતિના નવા ૩૭ વિવિધ વિષયોનો સમૂહ છે, તેની કિંમત રૂ. ૪ છે. વિશેષ લખવા કરતાં વાંચીને લાભ લેવા નમ્ર સૂચના છે. (આઇડીંગ થાય છે.)

૩ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો ભાગ બીજો.

જનસમૂહનું કલ્યાણ કરનારા મહાન પૂર્વાચાર્ય મહારાજશ્રીઓ રચિત કથાનુષંગ (કથા સાહિત્ય)માંથી પુષ્પો લઈ જુદી જુદી આદર્શ (જૈન સ્ત્રીરત્નો) શીલવતી વગેરે પવિત્ર આઠ રમણીઓનું સુંદર, રસિક, બહેનો માટે આદરણીય, અનુકરણીય, સ્ત્રી-ગૃહિણી અને પવિત્ર સ્ત્રીરત્નો થવા માટે આ સતી ચરિત્રો આલંબનરૂપ હોવાથી પ્રકાશન કરેલ છે. દરેક સતી ચરિત્રોનું પઠનપાઠન કરતાં અનેકવિધ આદર્શો અનુપમરીતે જોવાય છે. વિશેષ લખતા કરતાં વાંચકને મનનપૂર્વક વાંચતા નમ્ર સુચના છે. સુંદર ટાઇપો અને સારા કાગળ ઉપર સરલ ગુજરાતી ભાષામાં મજબુત અને આકર્ષક આકર્ષકોથી તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ ભુક્ત.

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ (સચિત્ર) ચરિત્ર.

પરમાત્મા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર. (કિંમત રૂ. ૧૩)

આ ગ્રંથ સં. ૨૦૦૫ ની સાલમાં બેટ આપવાનો હતો, તે અમારા માનવતા પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને બેટ આપવામાં આવેલ છે, અને તે સાલમાં નવા થનારા લાઇફ મેમ્બરોને (પહેલા વર્ગનાને બેટ આપતા માટે નહીં કરેલ છેલ્લી મુદત સુધીમાં થયેલાં નવા થનાર સભ્યોને બેટ આપવામાં આવેલ પણ છે.

હવે આ સં. ૨૦૦૬ ની સાલ ચાલતી હોવાથી આ સાલમાં ચાર ગ્રંથો બેટ આપવાની જાહેર ખબર ધણી વખત આપવામાં આવેલ છે, તેમજ આત્માનંદ પ્રકાશમાં નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરોને પણ તે ચાર ગ્રંથો બેટ આપવાની પણ સુચના અપાયેલ છે, છતાં આ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર સચિત્ર, સુંદર, આકર્ષક અને આત્મકલ્યાણ સાધનાર હોવાથી જૈન સમાજમાં પ્રિય થઈ પડવાથી, તે જ ગ્રંથ આ સાલ (હાલમાં) નવા લાઇફ મેમ્બર થતાની પ્રતિજ્ઞાવાળા જૈન બંધુઓ અને બહેનો (ગઈ સાલમાં જ) બેટ અપાયેલ તે ઉપરોક્ત ચરિત્ર ગ્રંથ બેટ મંગાવે છે, એ ધારાધારણુ પ્રમાણે અને સામાન્ય રીતે પણ આગલા વર્ષોની બેટ અપાઈ શકે નહિ; કારણ કે જ્ઞાનખાતાને દોષ આપનાર લેનારને પણ લાગે તેમ છે; પરંતુ નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરોની ગ્રંથની પ્રતિજ્ઞા જાળીને-વાંચવા આત્મકલ્યાણ સાધના ધણી પત્રો અમારા ઉપર આવેલ હોવાથી તમન્ના જોવાઈ છે, જેથી સભા એવા ઠરાવ પર આવી છે, કે હવે પછી નવા થનારા લાઇફ મેમ્બર બંધુઓને ખાસ આ ચરિત્ર વાંચવા માટે લેવાની જરૂર જ હોય તેો સિત્તિકમાં હથે ત્યાં સુધીમાં રૂ. ૧૦૧) લાઇફ મેમ્બર ફીના તથા રૂ. ૭) શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્રના મળી રૂ. ૧૦૮) મોકલી આપશે તે આ સાલના બેટ આપવાના ચાર ગ્રંથો સાથે તે પણ મોકલી આપવામાં આવશે.

આગલી કાઠપણુ સાલમાં થયેલા લાઇફ મેમ્બરોને બેટ અપાયેલા કાઠપણુ ગ્રંથની બેટ માટેની માંગણી નવા થનારા સભ્યોને નહિ કરવા નમ્ર વિનંતિ છે.

ખાંભ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને આ તથા બીજા ગ્રંથો ધારા મુજબ બેટ આપવામાં આવશે.

આવતી ૨૦૦૭ની સાલ માટે પેટ્રન સાહેબો તેમજ લાઇફ મેમ્બરોને નવા ગ્રંથો નીચે લખેલાં સચિત્ર જે છપાય છે તે બેટ આપવામાં આવશે.

૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુ ચરિત્ર સચિત્ર.

૨ શ્રી દેવભદ્રાચાર્યરચિત શ્રી કથારત્નકોષ પ્રથમ ભાગ. જેમાં (સમ્પ્રદાયનું વિસ્તૃત સ્વરૂપ દરેક ખોલ ઉપર સુંદર કથાઓ સહિત.)

ચોજનામાં નવા સચિત્ર સાહિત્ય ગ્રંથો.

૧ શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર શ્રી સોમપ્રજ્ઞાચાર્યકૃત.

૨ શ્રી કથારત્નકોષ ભાગ ૨ બીજો શ્રી દેવભદ્રાચાર્યકૃત.

મુદ્રક : યાદ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : બી મહાદેવ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.